

# Gleðifréttirnar frá sjónarhorni Markúsar

## Fyrsti kafli

<sup>1</sup> Þetta er upphaf gleðifréttanna um Jesú Krist, son Guðs. Sagan hófst <sup>2</sup> eins og spámennirnir rituðu „Sjáðu, ég sendi boðbera sem mun undirbúa veginn fyrir mig.“

<sup>3</sup> Og „Rödd hrópar: „Undirbúið veginn fyrir Drottinn í óbyggðunum, gerið beinan veg í eyðimörkinni fyrir Guð okkar!““

<sup>4</sup> Jóhannes skírari kom fram í óbyggðunum og sagði fólkinu að skírast til að sýna að þau höfðu iðrast og snúið sér til Guðs til að fá fyrirgefningu. <sup>5</sup> Allt fólkið í landi Júda og allt fólkið í Jerúsalem, fór til að hlusta á Jóhannes og þegar þau játuðu syndir sínar, skírði hann þau í Jórdaná.

<sup>6</sup> Jóhannes var klæddur í föt úr grófum úlfaldahárum, með leðurbelti um mittið og hann át engisprettur og villihunang. <sup>7</sup> Þetta var boðskapur hans „Á eftir mér kemur sá sem er miklu máttugri en ég. Ég er ekki þess verðugur að leysa reimarnar á sandölunum hans. <sup>8</sup> Ég skíri ykkur með vatni, en hann mun skíra ykkur með heilögum anda.“

<sup>9</sup> Þá kom Jesú frá Nasaret í Galíleu og var skírður af Jóhannes í Jórdaná.

<sup>10</sup> Þegar Jesú kom upp úr vatninu sá hann himnana opnast og andinn flaug niður á hann eins og dúfa <sup>11</sup> og rödd kom af himnum sem sagði „Þú ert elskaður sonur minn, ég er ánægður með þig“. <sup>12</sup> Andinn knúði Jesú til að fara út í óbyggðirnar <sup>13</sup> þar sem hann dvaldi í fjörtíu daga og Satan freistaði hans. Jesú var þar með villidýrunum og englar þjónuðu honum.

<sup>14</sup> Eftir að Jóhannes var settur í fangelsi, fór Jesú til Galíleu og flutti fólki gleðifréttir Guðs. <sup>15</sup> Hann sagði „Tíminn er kominn! Konungsríki Guðs er á leiðinni. Iðrist og trúið gleðifréttunum.“

<sup>16</sup> Dag einn var Jesú að ganga meðfram Galíleuvatni og sá Símon og bróðir hans Andrés kastandi út netum, en þeir stunduðu fiskveiðar. <sup>17</sup> Jesú sagði „Komið og fylgið mér og ég mun láta ykkur stunda mannaveiðar“. <sup>18</sup> Þeir yfírgáfu netin um leið og fylgdu honum.

<sup>19</sup> Þegar Jesú hafði gengið spölkorn lengra sá hann Jakob, son Sebeda og bróðir hans Jóhannes, um borð í bát að undirbúa netin. <sup>20</sup> Jesú kallaði á þá og þeir yfírgáfu föður sinn sem varð eftir í bátnum ásamt vinnumönnum.

<sup>21</sup> Þeir fóru til Kapernám og þegar hvíldardagurinn rann upp fór Jesú í samkomuhús

Gyðinga að kenna. <sup>22</sup> Fólkið var furðu lostið yfir kenningum hans, því hann kenndi eins og einhver sem hefur vald, en ekki eins og lögmálskennararnir.

<sup>23</sup> Á meðan Jesú var að kenna hrópaði andsetinn maður upp yfir sig <sup>24</sup> „Hvað viltu okkur Jesú frá Nasaret? Ertu kominn til að eyða okkur? Ég veit hver þú ert, þú ert Guðs heilagi!“ <sup>25</sup> Jesú hastaði á andann „Þegi þú og farðu út af honum!“

<sup>26</sup> Óhreini andinn hristi manninn skelfilega og fór út af honum með háu öskri.

<sup>27</sup> Fólkið var svo furðu lostið að þau spurðu hvert annað „Hver er þessi maður? Hann kennir nýja kenningu og það með valdi. Hann skipar meiraðsegja óhreinum öndum að fara og þeir hlýða honum!“

<sup>28</sup> Fréttirnar um Jesú bárust hratt út um alla Galíleu.

<sup>29</sup> Þegar þeir yfirgáfu samkomuhúsið fóru þeir með Jakobi og Jóhannesi heim til Símonar og Andrésar. <sup>30</sup> Tengdamóðir Símonar lá í rúminu með sóttthita og þeir sögðu Jesú frá henni um leið og hann kom. <sup>31</sup> Jesú fór til hennar, tók í hönd hennar og hjálpaði henni að setjast upp. Þá fór sóttthitinn úr henni og hún útbjó mat handa þeim.

<sup>32</sup> Þetta kvöld, eftir sólsetur, kom fólk með öll þau sem voru veik eða haldin illum öndum, til Jesú. <sup>33</sup> Allur bærinn safnaðist saman fyrir utan dyrnar. <sup>34</sup> Jesú læknaði margt fólk af allskonar veikindum. Hann rak líka út marga illa anda en hann leyfði ekki öndunum að tala því þeir vissu hver hann var.

<sup>35</sup> Eldsnemma um morguninn, meðan það var ennþá myrkur, fór Jesú út til að vera einn og biðja. <sup>36</sup> Símon og hinir fóru að leita að honum <sup>37</sup> og þegar þeir fundu hann sögðu þeir „Það eru allir að leita að þér!“ <sup>38</sup> Jesú svaraði „Förum til hinna þorpanna hér í kring svo ég geti flutt þeim boðskapinn líka. Það er ástæðan fyrir því að ég kom“.

<sup>39</sup> Jesú fór um alla Galíleu, kenndi í samkomuhúsunum og rak út illa anda. <sup>40</sup> Maður með holdsveiki kom til Jesú, fór niður á hnéin og bað hann „Ef þú vilt, gerðu mig hreinan af holdsveikinni“. <sup>41</sup> Jesú vorkenndi honum og rétti út höndina, snerti manninn og sagði „Ég vil. Vertu hreinn.“ <sup>42</sup> Maðurinn hreinsaðist um leið af holdsveikinni. <sup>43</sup> Jesú sendi hann í burtu með þessum varnaðarorðum „Ekki segja neinum frá þessu heldur farðu til prestanna, sýndu þeim að þú hafir hreinsast og færðu þakkarfórnina sem Móse skipaði fyrir um, til að prestarnir viti að þú hafir hreinsast“. <sup>45</sup> En maðurinn fór þess í stað út og sagði öllu fólki sem hann hitti frá því sem hafði gerst. Vegna þessa gat Jesú ekki farið inn í nokkurn bæ, heldur dvaldi hann fyrir utan bæina en fólkið kom samt til hans allstaðar frá.

## Annar kafli

<sup>1</sup> Nokkrum dögum síðar snéri Jesú aftur til Kapernám og það fréttist út að hann væri kominn aftur. <sup>2</sup> Svo margt fólk safnaðist saman þar sem Jesú var, að það var hvergi

pláss, ekki einu sinni fyrir utan dyrnar. Og Jesú kenndi þeim orð Guðs.

<sup>3</sup> Fjórir menn komu þangað með lamaðan mann sem þeir báru á milli sín á mottu.

<sup>4</sup> Þar sem mannfjöldinn var slíkur að þeir komu ekki manninum inn, fóru þeir og opnuðu þakið og slökuðu manninum niður, inn í húsið.

<sup>5</sup> Þegar Jesú sá trú þeirra sagði hann við lamaða manninn „Sonur, syndir þínar eru fyrirgefnar“.

<sup>6</sup> Lögmálskennarar sem sátu þar hugsuðu með sjálfum sér „Af hverju talar þessi náungi svona? Hann guðlastar! Það getur enginn fyrirgefið syndir nema Guð.“

<sup>8</sup> Jesú vissi um leið hvað þeir hugsuðu í hjörtum sínum og sagði við þá „Af hverju eruð þið að hugsa svona? <sup>9</sup> Hvort er auðveldara, að segja við lamaðan mann „Syndir þínar eru fyrirgefnar“ eða að segja „Stattu upp, taktu mottuna og gakkstu“?

<sup>10</sup> En ég vil að þið vitið að Mannsonurinn hefur vald á jörðu til að fyrirgefa syndir“.

Jesú snéri sér þá að lamaða manninum og sagði <sup>11</sup> „Stattu upp, taktu mottuna og farðu heim“. <sup>12</sup> Maðurinn stóð upp, tók mottuna og gekk út, svo allt fólkið sá hann. Þetta gerði öll þau sem voru vitni að þessu, agndofa og þau lofsungu Guð og sögðu „Aldrei nokkurn tímann höfum við séð eitthvað þessu líkt“.

<sup>13</sup> Þá fór Jesú aftur út að vatninu og kenndi mannfjöldanum sem kom til hans.

<sup>14</sup> Þegar hann gekk í burtu kom hann að staðnum þar sem skattar voru innheimtir, og sá þar Leví, son Alfeusar. „Fylgdu mér!“ sagði Jesú við hann og Leví stóð upp og fylgdi honum.

<sup>15</sup> Jesú og lærisveinarnir voru í kvöldmat heima hjá Leví ásamt mörgum skattinnheimtumönnum og öðrum syndurum, því mörg af þeim sem fylgdu Jesú voru slíkt fólk. Þegar lögmálskennararnir sem voru farísar, sáu Jesú vera til borðs með syndurum og skattinnheimtumönnum, spurðu þeir lærisveinana hans „Af hverju deilir hann matarborði með skattinnheimtumönnum og syndurum?“

<sup>17</sup> Þegar Jesú heyrði þetta sagði hann við þá „Það er ekki heilbrigt fólk sem þarf lækni heldur þau sem eru veik. Ég kom ekki til að kalla réttlátt fólk, heldur syndara.“

Lærisveinar Jóhannesar skírara og farísarnir föstuðu og fólk kom til Jesú og spurði hann „Af hverju fasta lærisveinar Jóhannesar og farísanna, en þínir lærisveinar fasta ekki?“ <sup>19</sup> Jesú svaraði þeim „Af hverju ættu gestir brúðgumans að fasta meðan giftingarveislan er ennþá í gangi? Gestirnir fasta ekki meðan brúðguminn er ennþá hjá þeim. <sup>20</sup> En sá tími mun koma þegar brúðguminn verður tekinn frá þeim. Þá munu lærisveinar mínir fasta. <sup>21</sup> Nýjar bætur eru aldrei settar á gömul klæði. Annars rifnar nýja bótin af þegar hún hleypur og skilur eftir sig stærra gat en var í byrjun. <sup>22</sup> Og nýtt vín er aldrei sett í gamlar vín húðir því þá myndi vínið rífa húðirnar og bæði vínið og húðin fara til spillis. Nei, nýtt vín er sett í nýjar vín húðir.“

<sup>23</sup> Hvíldardag einn fóru Jesú og lærisveinarnir um kornakur, og meðan lærisveinarnir gengu tóku þeir nokkur korn af akrinum og átu. <sup>24</sup> Farísarnir sögðu þá við Jesú „Sjáðu hvað lærisveinar þínir eru að gera! Þetta má ekki á hvíldardegi!“

<sup>25</sup> Jesú svaraði „Hafið þið ekki lesið hvað Davíð gerði þegar hann og menn hans voru

svangir? <sup>26</sup> Davíð fór inn í hús Guðs, á tímum Abjaðars æðsta prests, og át skoðunarbrauðin, sem er ólöglegt fyrir aðra en prestana að éta og gaf af þeim til þeirra sem voru með honum.“ <sup>27</sup> Og Jesú bætti við „Hvíldardagurinn var gerður fyrir manninn, en ekki maðurinn fyrir hvíldardaginn.“ <sup>28</sup> Þannig er Mannssonurinn líka herra hvíldardagsins.“

## Þriðji kafli

<sup>1</sup> Eitt sinn þegar Jesú var í samkomuhúsinu sá hann þar mann með visna hönd.

<sup>2</sup> Farísarnir fylgdust með Jesú til að sjá hvort hann myndi lækna á hvíldardegi svo þeir gætu ákært hann. <sup>3</sup> Jesú sagði við manninn með visnu höndina „Stattu upp svo allir sjái þig“. <sup>4</sup> Jesú snéri sér þá að söfnuðinum og sagði „Hvort er löglegt? Að gera gott á hvíldardegi eða illt? Að bjarga lífi eða drepa?“ En fólkið þagði. <sup>5</sup> Jesú leit í kringum sig og reiddist yfir því hversu þrjósk hjörtu þeirra voru, en sagði við manninn með visnu höndina „Réttu út höndina“. Maðurinn rétti út höndina og hún var læknuð. <sup>6</sup> Þá fóru farísarnir út og fóru að leggja á ráðin með fylgismönnum Heródesar, hvernig þeir gætu drepit Jesú.

<sup>7</sup> Jesú fór ásamt lærisveinum sínum út að vatninu og fjöldi fólks frá Galíleu fylgdi þeim. <sup>8</sup> Þegar fréttist af öllu því sem Jesú var að gera, dreif fólkið frá landi Júda, Jerúsalem, Ídúmeu og landinu hinum megin við Jórdaná og í kringum Týrus og Sídon.

<sup>9</sup> Jesú sagði lærisveinum sínum að gera lítinn bát tilbúinn fyrir sig svo fólkið kremdi hann ekki <sup>10</sup> því hann hafði læknað margt fólki, þannig að öll þau sem voru haldin einhverjum sjúkdómum, þrýstu fram til að snerta hann. <sup>11</sup> Alltaf þegar illir andar sáu hann, féllu þeir fram fyrir honum og hrópuðu upp yfir sig „Þú ert sonur Guðs!“

<sup>12</sup> En hann skipaði þeim að segja ekki frá því.

<sup>13</sup> Jesú fór upp í fjallshlíð og kallaði á þá sem hann vildi að kæmu með sér. <sup>14</sup> Hann útnefndi tólf úr hópnum og kallaði þá postula eða sendiboða sína. Þeir myndu fylgja honum og hann myndi senda þá út til að bera út boðskapinn <sup>15</sup> og hann gaf þeim vald til að reka út illa anda.

<sup>16</sup> Þetta eru þeir tólf sem hann útnefndi: Símon, sem hann kallaði Pétur, Jakob son Sebeda, og Jóhannes bróður hans (þeim bræðrum gaf hann nafnið Þrumusynir), <sup>18</sup> Andrés, Filipus, Bartólómus, Matthías, Tómas, Jakob Alfeusson, Þaddíus, Símon úr sjálfstæðisreglunni og Júda Ískaríot sem sveik hann.

<sup>20</sup> Eitt sinn fór Jesú inn í hús nokkuð og svo mikið af fólki safnaðist saman að lærisveinarnir gátu ekki einu sinni borðað. <sup>21</sup> Þegar fjölskylda Jesú heyrði af þessu öllu, reyndu þau að neyða hann til að fara með sér því þau sögðu „Hann er búinn að missa vitið“. <sup>22</sup> Og lögmálskennararnir sem komu frá Jerúsalem sögðu „Hann er andsetinn, Belsebúl er í honum, herra djöflanna. Þess vegna getur hann rekið út illa anda.“ <sup>23</sup> En Jesú kallaði á þá og talaði við þá í dæmisögum „Hvernig ætti Satan að reka Satan út? <sup>24</sup> Ef konungsríki er klofið í innbyrðis deilum, þá getur það ríki ekki

staðið. <sup>25</sup> Ef fjölskylda er klofinn í deilum, þá endist sú fjölskylda ekki. <sup>26</sup> Og ef Satan er á móti sjálfum sér, klofinn í innbyrðis deilum, þá endist hann ekki, heldur er endir hans kominn. <sup>27</sup> Eða lítið á þetta á þennan hátt, ef einhver ætlar að ræna sterkan mann, þarf að binda sterka manninn fyrst. Þá er hægt að ræna hús hans. <sup>28</sup> Ég segi ykkur satt að allar syndir fólks verða fyrirgefnar og allt guðlast verður fyrirgefið, nema lastmæli gegn heilögum anda, það verður ekki fyrirgefið, það er synd með eilífar afleiðingar.“ <sup>30</sup> Þetta sagði Jesús því þeir sögðu að hann hefði óhreinan anda.

<sup>31</sup> Þá kom móðir Jesú og bræður hans, stóðu fyrir utan og sendu skilaboð inn að þau vildu tala við hann. <sup>32</sup> Hópur af fólki sat í kringum hann þegar hann fékk skilaboðin. „Móðir þín og bræður þínir standa fyrir utan og vilja tala við þig.“ <sup>33</sup> Jesús svaraði „Hver er móðir mín og hverjir eru bræður mínir?“ <sup>34</sup> Hann leit í kringum sig, benti á fólkið sem sat þar í kring og sagði „Þetta er móðir mín og bræður mínir. <sup>35</sup> Þau sem gera vilja Guðs eru bræður mínir, systur mínar og móðir mín.“

## Fjórði kafli

<sup>1</sup> Enn var Jesús að kenna við vatnið. Mannfjöldinn sem safnaðist saman var slíkur að Jesús þurfti að fara út á vatnið í bát til að kenna á meðan fólkið var á ströndinni og hlustaði á hann. <sup>2</sup> Hann kenndi þeim margt með dæmisögum eins og þessari: <sup>3</sup> „Hlustið nú, einu sinni var bóndi sem fór út á akur að sá fræjum. <sup>4</sup> Þegar hann sáði, féllu sum fræin við stíginn og fuglar komu og átu þau. <sup>5</sup> Sum fræin féllu í grýtta jörð þar sem var ekki mikill jarðvegur, þau spíruðu fljótt því að undirlagið var grunnt. <sup>6</sup> En þegar sólin skein visnuðu plönturnar og skrælnuðu, því þær höfðu ekki sterkar rætur. <sup>7</sup> Önnur fræ féllu í þyrnana sem uxu upp og kæfðu plönturnar þannig á þeim óx ekkert korn. <sup>8</sup> Enn önnur fræ féllu í góðan jarðveg. Þau uxu og af þeim var uppskera sem var þrjátíufalt, sextíufalt og hundraðfalt það sem var sáð.“ <sup>9</sup> Jesús sagði svo „Þau sem hafa eyru til að heyra skulu hlusta og skilja“.

<sup>10</sup> Þegar þeir voru orðnir einir spurðu lærisveinarnir Jesús um dæmisögurnar.

<sup>11</sup> Jesús sagði við þá „Ykkur hefur verið gefinn leyndardómurinn um konungsríki Guðs. En annað fólk fær að heyra allt í dæmisögum <sup>12</sup> svo eins og var ritað „Þau geta horft á allt, en ekkert séð. Þau geta hlustað á allt, en heyra ekkert, því annars myndu þau snúa sér til Guðs og vera fyrirgefið.“ <sup>13</sup> Þá sagði Jesús við þá „Skiljið þið ekki þessa dæmisögu? Ef þið skiljið þessa ekki hvernig getið þið þá skilið nokkra dæmisögu? <sup>14</sup> Bóndinn er að gróðursetja orðið. <sup>15</sup> Sumt fólk er eins og fræin sem falla við stíginn, um leið og þau heyra orðið kemur Satan og tekur það í burtu. <sup>16</sup> Annað fólk er eins og fræ sem falla í grýtta jörð, þau heyra orðið og taka á móti því með fögnuði. <sup>17</sup> En þar sem þau hafa ekki sterkar rætur endist orðið bara í stutta stund. Um leið og erfiðleikar og ofsóknir hefjast vegna orðsins, falla þau í burtu. <sup>18</sup> Enn annað fólk er eins og fræ sem er sáð meðal þyrnanna, þau heyra orðið <sup>19</sup> en áhyggjur lífsins, tálsýn auðæfanna og eftirsókn í jarðneska hluti, kemur og kæfir orðið, sem ber ekki ávöxt. <sup>20</sup> Síðan er fólkið sem er eins og fræ sem falla í góða jörð. Þau heyra orðið, meðtaka það og af þeim kemur uppskera sem er þrjátíufalt, sextíufalt og hundraðfalt það sem var sáð.“ Þá spurði Jesús lærisveinana „Setjið þið

lampa undir skál, eða undir rúm? Auðvitað ekki! Lampar eru settir á ljósstikur. <sup>22</sup> Því það sem er falið mun verða opinberað og það sem er lokað mun verða opnað. <sup>23</sup> Þau sem hafa eyru til að heyra, skulu hlusta og skilja.“

<sup>24</sup> Jesú hélt áfram „Því betur sem þið hlustið, því meiri skilning munuð þið öðlast, og ykkur verður gefið enn meira. <sup>25</sup> Þau sem hafa, munu fá meira, en þau sem hafa ekki munu missa jafnvel það sem þau hafa.“

<sup>26</sup> Jesú sagði líka „Konungsríki Guðs er eins og bóndi sem dreifir fræjum á jörðina. <sup>27</sup> Fræin spíra og vaxa dag og nótt, hvort sem bóndinn sefur eða er vakandi, og bóndinn veit ekki hvernig það gerist, <sup>28</sup> jörðin framleiðir sjálf uppskeruna. Fyrst kemur stöngullinn, svo kemur axið og að lokum þroskast kornið. <sup>29</sup> Um leið og kornið er þroskað beitir bóndinn sigðinni á það vegna þess að þá er komið að uppskeru.“

<sup>30</sup> Jesú hélt áfram „Hverju getum við líkt konungsríki Guðs við? Eða hvaða dæmisögu er hægt að nota til að lýsa því? Það er eins og sinnepsfræ, sem er minnst allra fræja jarðarinnar. <sup>32</sup> En þegar því er sáð vex það og verður að tré sem er stærra en plöntur garðsins, með svo stórar greinar að fuglar geta leitað skjóls í skuggum þeirra.“

<sup>33</sup> Með mörgum slíkum dæmisögum kenndi Jesú fólkinu orðið, eins mikið og þau gátu skilið. <sup>34</sup> Hann sagði aldrei neitt án þess að nota dæmisögur. En þegar hann var einn með lærisveinunum útskýrði hann allt.

<sup>35</sup> Þegar þessi dagur var á enda og það var komið kvöld, sagði Jesú við lærisveinana „Förum hinum megin við vatnið“. <sup>36</sup> Þeir skildu hópinn eftir og héldu af stað ásamt nokkrum öðrum bátum. <sup>37</sup> En fljótlega skall á gríðarmikill stormur. Háar öldurnar brotnuðu yfir bátinn sem fór að fyllast af vatni. <sup>38</sup> Jesú var í skutnum, sofandi með höfuðið á púða. Lærisveinarnir vöktu hann með því að öskra „Kennari, er þér sama þó við séum að fara að drukkna?“ <sup>39</sup> Jesú stóð upp, hastaði á storminn og sagði við öldurnar „Hafið ykkur hægar“. Þá slotaði veðrinu og allt féll í dúnalogn. <sup>40</sup> Og Jesú sagði við lærisveinana „Af hverju voruð þið hræddir? Skortir ykkur ennþá trú?“

<sup>41</sup> Þeir voru skelfingu lostnir og spurðu hvern annan „Hver er þessi maður? Jafnvel vindar og öldur hlýða honum!“

## Fimmti kafli

<sup>1</sup> Þeir fóru yfir vatnið, til lands Gerasena. <sup>2</sup> Um leið og Jesú steig frá borði mætti honum maður haldinn illum anda, sem kom til hans frá gröfunum. <sup>3</sup> Maður þessi bjó í gröfunum og ekkert gat bundið hann lengur, ekki einu sinni með keðjum. <sup>4</sup> Því hann hafði oft verið bundinn með keðjum en hann sleit þær í sundur og sleit járnin af fótunum. Enginn var nógu sterkur til að halda honum niðri. <sup>5</sup> Dag og nótt var hann hjá gröfunum og upp í hæðunum, öskraði og skar sig með grjóti. <sup>6</sup> Þegar maðurinn sá Jesú í fjarska kom hann hlaupandi og féll fram fyrir honum <sup>7</sup> og öskraði eins hátt og hann gat „Hvað viltu mér Jesú, sonur hins hæsta. Í Guðs nafni, ekki

kvelja mig!“<sup>8</sup> Því Jesú hafði sagt við illa andann „Farðu út af manningum, þú illi andi!“<sup>9</sup> Þá spurði Jesú „Hvað heitir þú?“ Hann svaraði „Nafn mitt er Hersveit, því við erum margir andar“.<sup>10</sup> Og hann grátbað Jesú aftur og aftur að senda sig ekki úr héraðinu.<sup>11</sup> Stór svínahjörð var á beit í brekku skammt hjá<sup>12</sup> og illu andarnir grátbáðu Jesú „Sendu okkur í svínin, leyfðu okkur að fara í þau“.<sup>13</sup> Hann gaf þeim leyfi og illu andarnir fóru út af manningum og í svínin. Hjörðin, um það bil tvö þúsund svín, hljóp niður bratta brekkuna og ofan í vatnið þar sem svínin drukknuðu.<sup>14</sup> Svínahirðarnir hlupu í burtu og sögðu frá þessu í bænum og í sveitinni og fólkið kom til að sjá hvað hafði gerst.<sup>15</sup> Þegar þau komu til Jesú sáu þau manninn sem hafði verið andsetinn af herdeildinni af illum öndum, sitjandi og klæddur, með réttu ráði og fólkið varð hrætt.<sup>16</sup> Þau sem höfðu orðið vitni að þessu sögðu fólkinu hvað hafði komið fyrir manninn sem var andsetinn og sögðu þeim líka frá svínunum.<sup>17</sup> Þá sárbað fólkið Jesú að fara í burtu og láta þau í friði.

<sup>18</sup> Þegar Jesú var að stíga aftur um borð sárþændi maðurinn sem hafði verið andsetinn um að fá að fara með honum.<sup>19</sup> Jesú leyfði honum það ekki en sagði við hann „Farðu í þína heimabyggð og segðu fólkinu þínu hversu mikið Drottinn hefur gert fyrir þig og frá miskunnseminni sem hann sýndi þér“.<sup>20</sup> Maðurinn fór og sagði fólkinu í Tíborgunum hversu mikið Jesú hafði gert fyrir hann og fólkið varð furðu lostið.

<sup>21</sup> Þegar Jesú var kominn aftur yfir vatnið, myndaðist stór hópur í kringum hann á ströndinni.<sup>22</sup> Og einn af leiðtogunum í samkomuhúsinu á svæðinu, Jærus að nafni, kom þangað og þegar hann sá Jesú féll hann fram fyrir fætur hans<sup>23</sup> og sagði við hann kvíðafullur „Litla dóttir mín liggur fyrir dauðanum, gerðu það komdu og leggðu höndina á hana svo hún læknist og lifi“.<sup>24</sup> Jesú fór með honum. Mikill mannfjöldi fylgdi á eftir og þrýsti á hann.<sup>25</sup> Þar í hópnum var kona sem hafði verið á blæðingum í tólf ár án afláts.<sup>26</sup> Hún hafði þurft að þola mikið af hendi margra lækna og eytt í þá öllu því sem hún átti, en í stað þess að batna, versnaði henni.<sup>27</sup> Þegar hún heyrði af Jesú kom hún aftan að honum og snerti kyrtilinn hans<sup>28</sup> því hún hugsaði „Ef ég bara snerti kyrtilinn hans mun ég læknast“.<sup>29</sup> Um leið stöðvaðist blæðingin og hún fann á líkama sínum að hún væri frjáls undan þjáningu sinni.<sup>30</sup> Jesú áttaði sig strax á að kraftur hafði farið út af honum. Hann snéri sér við og spurði hópin „Hver snerti klæðin mín?“<sup>31</sup> Lærisveinarnir hans svöruðu „Þú sérð að fólkið þrýstir á þig úr öllum áttum en samt spyrðu „Hver snerti mig?““<sup>32</sup> En Jesú hélt áfram að líta í kringum sig til að sjá hver hafði snert kyrtilinn hans.<sup>33</sup> Þá kom konan, vitandi hvað hafði gerst, skjálíandi til hans og féll fram fyrir fætur hans og sagði honum sannleikann.<sup>34</sup> Jesú sagði við hana „Dóttir, trú þín læknaði þig. Farðu í friði og vertu frjáls frá þjáningu þinni“.

<sup>35</sup> Á meðan Jesú var að segja þetta kom fólk frá húsi Jærusar og sagði „Dóttir þín er dáin, ekki ónáða kennarann lengur“.<sup>36</sup> Jesú heyrði þetta en sagði „Ekki vera hræddur. Hafðu bara trú.“<sup>37</sup> Jesú leyfði engum að fylgja sér nema Pétri, Jakobi og Jóhannesi, bróður Jakobs.<sup>38</sup> Þegar þeir komu að húsi samkomuleiðtogans sá Jesú fólk gráta og æpa af sorg.<sup>39</sup> Hann fór inn til þeirra og sagði „Af hverju eruð þið með

Þessi sorgarlæti? Barnið er ekki dáíð, heldur sofandi.“<sup>40</sup> En þau hlógu að honum. Eftir að hafa vísað þeim út fór hann með föður og móður barnsins og lærisveinana, inn til barnsins.<sup>41</sup> Hann tók í höndina á henni og sagði „Talíþa kúm“ sem þýðir „Stattu upp stúlka“. <sup>42</sup> Um leið stóð stúlkan upp og gekk um, en hún var tólf ára. Þau sem sáu þetta voru gjörsamlega agndofa af undrun. <sup>43</sup> Jesú skipaði þeim að segja engum frá þessu og sagði þeim svo að gefa stelpunni að borða.

## Sjötti kafli

<sup>1</sup> Jesú yfirgaf það hérað og hélt til heimabæjar síns ásamt lærisveinunum. <sup>2</sup> Næsta hvíldardag kenndi hann í samkomuhúsinu og mörg þeirra sem heyrðu hann tala voru steinhissa og spurðu „Hvaðan fékk þessi maður þessa þekkingu? Hvaða viska er þetta sem honum er gefin? Hvað eiga þessi kraftaverk að þýða sem hann framkvæmir?“ <sup>3</sup> Er þetta ekki smiðurinn? Er þetta ekki sonur Maríu og bróðir Jakobs, Jósefs, Júda og Símonar? Eru systur hans ekki hérna meðal okkar?“

Og þau reiddust honum. <sup>4</sup> Jesú sagði við þau „Spámenn eru allstaðar mikils metnir, nema í sinni heimabyggð, meðal ættingja sinna og heima hjá sér“.

<sup>5</sup> Jesú gat ekki framkvæmt nein kraftaverk þar nema að leggja hendur sínar á nokkra veika sem læknuðust. <sup>6</sup> Hann undraðist trúleysi þeirra. Og Jesú fór þorp úr þorpi og kenndi.

<sup>7</sup> Hann kallaði saman lærisveinana tólf og sendi þá út, tvo og tvo, og gaf þeim vald til að reka út illa anda. <sup>8</sup> Jesú sagði við þá „Takið ekkert með ykkur nema göngustaf, ekki brauð, ekki farteski, enga peninga í buddunni. <sup>9</sup> Verið í sandölum en ekki með auka föt. <sup>10</sup> Hvert sem þið farið, verið í sama húsinu þartil þið farið þaðan. <sup>11</sup> Og ef einhver staður vill ekki taka á móti ykkur eða hlusta á ykkur, farið þá þaðan og dustið rykið af fótum ykkar, þeim til vitnisburðar.“

<sup>12</sup> Lærisveinarnir fóru út og fluttu fólki iðrunarboðskapinn. <sup>13</sup> Þeir ráku út marga illa anda og smurðu veikt fólk með olíu og læknaðu þau.

<sup>14</sup> Heródes kóngur heyrði um allt þetta því nafn Jesú var orðið vel þekkt. Sumt fólk sagði „Jóhannes skírari hefur verið reistur upp frá dauðum og þessvegna er hann með þennan kraftaverkamátt“. <sup>15</sup> Annað fólk sagði „Hann er Elía“ og enn annað fólk sagði „Hann er spámaður, eins og spámennirnir sem voru í gamla daga“.

<sup>16</sup> Þegar Heródes heyrði þetta sagði hann „Jóhannes, sem ég lét hálshöggva, er risinn upp frá dauðum!“ <sup>17</sup> Því Heródes hafði látið handtaka Jóhannes og setja í fangelsi. Hann gerði þetta vegna Heródísar, konu bróðir síns Filipusar, sem hann hafði gengið í hjónaband með. <sup>18</sup> Því Jóhannes hafði sagt við Heródes „Það er ólöglegt fyrir þig að taka konu bróður þíns“. <sup>19</sup> Heródísi gramdist þetta og vildi láta drepa Jóhannes en hún gat það ekki vegna Heródesar. <sup>20</sup> Heródes var hræddur við Jóhannes því hann vissi að Jóhannes væri réttlátur og heilagur maður og hann lét ekkert koma fyrir hann. Þegar Heródes hlustaði á Jóhannes varð hann undrandi, en líkaði samt vel að hlusta á hann.

<sup>21</sup> Að lokum fékk Heródís tækifærið. Í afmælisveislu Heródesar þar sem voru saman



komnir allir helstu ráðamenn og borgarar Galíleu, <sup>22</sup> kom dóttir Heródísar og dansaði fyrir Heródes sem gladdi hann mjög og gesti hans. Kóngurinn sagði því við hana „Hvað viltu fá? Ég skal gefa þér hvað sem þú vilt.“ <sup>23</sup> Og hann lofaði henni með því að sverja eið „Ég skal gefa þér hvað sem þú vilt, allt að hálfu konungsdæmi mínu“. <sup>24</sup> Stúlkan fór og ráðfærði sig við móður sína og spurði „Hvað ætti ég að biðja um?“ Móðir hennar svaraði „Höfuð Jóhannesar skírara“. <sup>25</sup> Stúlkan hraðaði sér aftur til kóngsins og heimtaði „Ég vil að þú gefir mér hér og nú, höfuð Jóhannesar skírara á fati“. <sup>26</sup> Þetta hryggði kónginn en hann gat ekki neitað henni vegna eiðsins sem hann sór fyrir framan gestina. <sup>27</sup> Kóngurinn kallaði á böðulinn og skipaði honum að koma tilbaka með höfuð Jóhannesar. Böðullinn fór í fangelsið og hjó höfuðið af Jóhannesi, <sup>28</sup> kom með það á fati og lét stúlkuna fá höfuðið. Hún gaf það svo móður sinni.

<sup>29</sup> Þegar lærisveinar Jóhannesar fréttu þetta komu þeir og tóku líkið og grófu það.

<sup>30</sup> Þegar lærisveinar Jesú komu tilbaka úr ferðinni sögðu þeir honum allt það sem þeir höfðu gert og kennt. <sup>31</sup> Það var svo mikið af fólki sem var að koma og fara að Jesú og lærisveinarnir gátu ekki einu sinni matast. Þannig Jesú sagði við þá „Við skulum fara eitthvert þar sem við getum verið einir um stund, svo þið getið hvílst“. <sup>32</sup> Þeir héldu af stað á bát og fóru á afvikinn stað. <sup>33</sup> En margt fólk sá þá fara og vissu hverjir þeir voru og fóru því úr öllum bæjunum í kring og hlupu landleiðina á undan þeim.

<sup>34</sup> Þegar Jesú steig frá borði sá hann mannfjöldann og vorkenndi fólkinu því þau voru eins og lömb án hirðis og hann kenndi þeim margt. <sup>35</sup> Nú var orðið áliðið og lærisveinarnir komu til Jesú og sögðu „Þetta er afvikinn staður og nú þegar er orðið áliðið. <sup>36</sup> Sendu fólkið heim svo þau geti farið í bæina hér í kring og fundið sér eitthvað að éta.“ <sup>37</sup> En Jesú svaraði „Gefið þeim sjálfir mat“. Lærisveinarnir svöruðu „Það myndi kosta meira en hálfis árs laun verkamanns að gefa þeim öllum mat, eigum við að eyða svo miklu í brauð handa þeim?“ <sup>38</sup> Jesú sagði „Athugið hvað eruð þið með mörg brauð“. Þeir gerðu það og komu tilbaka og sögðu „Fimm brauð, og tvo fiska“. <sup>39</sup> Þá sagði Jesú þeim að láta fólkið setjast niður í hópum á grænu grasinu. <sup>40</sup> Þeir létu fólkið setjast í hópa, hundrað í sumum, fimmtíu í öðrum. <sup>41</sup> Jesú tók brauðin fimm og fiskana tvo, horfði til himins, þakkaði Guði og braut brauðin. Síðan rétti hann lærisveinunum þau til að deila út meðal fólksins. Hann deildi líka fiskunum tveim meðal þeirra. <sup>42</sup> Þau átu öll og urðu södd. <sup>43</sup> Eftir matinn söfnuðu lærisveinarnir saman tólf fullum körfum af brauði og fiski. <sup>44</sup> Fjöldi þeirra sem átu voru fimm þúsund karlar, auk kvenna og barna.

<sup>45</sup> Þegar því var lokið sagði Jesú lærisveinunum að fara í bátinn og fara á undan sér til Betsædu, á meðan hann sendi fólkið í burt. <sup>46</sup> Þegar þau voru öll farin af stað, fór Jesú upp í fjallshlíð til að biðja. <sup>47</sup> Seinna þá um nóttina var báturinn út á miðju vatninu og Jesú var einn á landi. <sup>48</sup> Hann sá lærisveinana streitast við að róa á móti öldurótinu því vindurinn stóð beint á þá. Skömmu fyrir sólarupprás fór hann til þeirra, gangandi á vatninu. Hann var að fara að ganga framhjá þeim, <sup>49</sup> en þegar þeir

sáu hann ganga á vatninu, héldu þeir að hann væri draugur. Þeir hrópuðu upp yfir sig <sup>50</sup> því þeir sáu hann allir og voru logandi hræddir. Þá talaði hann til þeirra og sagði „Verið hugrakkir! Þetta er ég. Ekki vera hræddir.“ <sup>51</sup> Þá steig hann um borð í bátinn til þeirra og vindurinn datt niður. Þeir voru gjörsamlega agndofa <sup>52</sup> því þeir höfðu ekki skilið þetta með brauðin, hjörtu þeirra voru of hörð til að skilja.

<sup>53</sup> Þegar þeir höfðu komist yfir vatnið, tóku þeir land í Genesaret og lögðu þar akkeri. <sup>54</sup> Um leið og þeir stigu úr bátinum kom fólk auga á Jesú. <sup>55</sup> Þau hlupu til hans úr öllum áttum og báru veika til hans á mottum, hvar sem þau heyrðu að hann væri. <sup>56</sup> Og hvert sem hann fór, í þorp, bæi eða sveit, bar fólk veika til hans og sárþændu hann að fá að snerta kyrtilfaldinn hans, og öll þau sem snertu hann læknuðust.

## Sjöundi kafli

<sup>1</sup> Farísar og nokkrir lögmálskennarar sem höfðu komið frá Jerúsalem, komu til Jesú <sup>2</sup> og sáu að nokkrir lærisveinar hans átu brauðið með vanhelgum, það er óþvegnum, höndum. <sup>3</sup> Farísarnir og Gyðingar allir, taka aldrei til matar nema að þvo fyrst hendurnar samkvæmt athöfn sem kom frá feðrum þeirra. <sup>4</sup> Þegar Gyðingar koma af markaðnum borða þeir ekki, nema að þvo hendurnar fyrst. Og þeir halda í allskonar aðrar hefðir eins og að þvo bikara, könnur og katla. <sup>5</sup> Farísarnir og lögmálskennararnir spurðu því Jesú „Af hverju halda lærisveinar þínir ekki í hefðir forfeðranna og éta brauðið með höndum sem er ekki búið að hreinsa með athöfn?“ <sup>6</sup> Jesú svaraði „Jesaja hafði rétt fyrir sér þegar hann ritaði spádóminn um ykkur hræsnarana, því ritað er „Þetta fólk heiðrar mig með vörunum en hjörtu þeirra eru langt frá mér.“ <sup>7</sup> Þau tilbiðja mig til einskis því kenningar þeirra eru ekkert nema reglur manna.“ <sup>8</sup> Þið hafið hunsað boðorð Guðs en haldið í hefðir manna.“ <sup>9</sup> Og Jesú hélt áfram „Þið eruð sérfræðingar í að afneita lögum Guðs til að halda í ykkar eigin hefðir. <sup>10</sup> Til dæmis sagði Móse „Heiðraðu föður þinn og móður þína“ og „Hver sem blótar föður sínum eða móður sinni skal dæmdur til dauða“. <sup>11</sup> En þið segið það í lagi að fólk segi við foreldra sína „Því miður get ég ekki hjálpað ykkur því ég hef lofað Guði þeim peningum sem ég hefði getað hjálpað ykkur með“. <sup>12</sup> Þannig leyfið þið fólki að neita foreldrum sínum um aðstoð. <sup>13</sup> Þið brjótið þannig gegn orði Guðs til að halda í eigin hefðir. Og þið gerið margt sem er þessu líkt.“

<sup>14</sup> Þá sagði Jesú mannfjöldanum að koma nær og sagði „Hlustið á mig öll og skiljið þetta. <sup>15</sup> Það er ekki það sem fer inn í líkamann sem vanhelgar hann, heldur er það sem kemur úr hjartanu sem vanhelgar fólk.“ <sup>16</sup>

<sup>17</sup> Jesú skildi við mannfjöldann og fór inn í hús nokkurt. Lærisveinarnir spurðu hann þá hvað dæmisagan þýddi. <sup>18</sup> Jesú svaraði „Skiljið þið þetta ekki heldur? Sjáið þið ekki að ekkert getur vanhelgað manneskju sem kemur utan frá? <sup>19</sup> Því það fer ekki inn í hjartað heldur ofan í maga og þaðan út úr líkamanum.“

<sup>20</sup> Jesú hélt áfram „Það sem kemur frá manneskjunni vanhelgar hana. <sup>21</sup> Því að innan, úr hjarta manneskjunnar, koma illar hugsanir, lauslæti, þjófnaður, morð, <sup>22</sup> framhjáhald, græðgi, að óska öðrum ills, blekkingar, lostafullar langanir, öfund,

baktal, hroki og slæm dómgreind. <sup>23</sup> Allt þetta kemur innanfrá og óhreinkar.“

<sup>24</sup> Jesú fór í burtu og hélt til Týrus. Hann vildi halda því leyndu hvar hann dvaldi, en það var ómögulegt. <sup>25</sup> Um leið kom kona til hans og féll við fætur hans því dóttir hennar var haldinn illum anda. <sup>26</sup> Konan var grísk, frá sýrlensku Föníku. Hún grátbað Jesú að reka illa andann út af dóttur sinni. <sup>27</sup> Jesú sagði við hana „Ég þarf fyrst að gefa börnum minnar eigin fjölskyldu, Gyðingunum, að borða. Það er ekki gott að taka mat barnanna og gefa hundunum.“ <sup>28</sup> Konan svaraði „Herra, það er rétt, en samt fá hundarnir að éta afgangana sem detta af borði barnanna“. <sup>29</sup> Jesú svaraði henni „Þú hefur svarað vel, illi andinn er farinn út af dóttur þinni“. <sup>30</sup> Hún fór heim og dóttir hennar lá á rúminu, laus við illa andann.

<sup>31</sup> Þá yfirgaf Jesú Týrus í gegnum Sídon, niður að Galíleuvatni og til svæðisins í kringum Tíborgir. <sup>32</sup> Fólk kom með heyrnarlausan mann sem gat varla talað, til Jesú og fólkið grátbað hann um að leggja hönd sína á manninn. <sup>33</sup> Jesú leiddi manninn í burtu frá hópnum og setti fingurinn í eyrað á honum. Þá vætti Jesú fingur sinn með munnvatni og snerti tungu mannsins. <sup>34</sup> Jesú leit upp til himins, andvarpaði og sagði „Effaþa“ eða „Opnastu“. <sup>35</sup> Við þetta opnuðust eyru mannsins, það losnaði um tungu hans og hann fór að tala. <sup>36</sup> Jesú sagði fólkinu að halda þessu leyndu en því meira sem hann bað þau, því fleirum sögðu þau frá. <sup>37</sup> Fólkið var þrumu lostið og sagði „Allt sem þessi maður gerir er gott. Hann gefur meiraðsegja heyrnarlausum heyrn og mállausum málið.“

## Áttundi kafli

<sup>1</sup> Stuttu eftir þetta hafði aftur myndast mikill mannfjöldi. Þau höfðu engan mat og Jesú kallaði því á lærisveinana og sagði <sup>2</sup> „Ég vorkenni þessu fólki, þau hafa verið hjá mér í þrjá daga og hafa engan mat. <sup>3</sup> Ef ég sendi þau í burtu svöng, gætu þau hnigið niður á veginum, því sum þeirra komu langt að.“ <sup>4</sup> Lærisveinarnir svöruðu „En hvar, á þessum afskekktu stað ættum við að finna brauð sem myndi duga fyrir allt þetta fólk?“ <sup>5</sup> Jesú svaraði „Hversu mörg brauð eruð þið með?“ „Sjö“ svöruðu þeir. <sup>6</sup> Jesú sagði fólkinu að setjast á jörðina og tók brauðin sjö, þakkaði Guði, og braut þau og rétti lærisveinunum til að dreifa meðal fólksins. <sup>7</sup> Þeir voru líka með nokkra smáfiska og Jesú þakkaði Guði líka fyrir þá og sagði lærisveinunum að dreifa þeim. <sup>8</sup> Fólkið borðaði og þau urðu öll södd. Eftir matinn söfnuðu lærisveinarnir saman sjö fullum körfum af afgangum.

<sup>9</sup> Í hópnum þennan dag voru fjögur þúsund karlar, auk kvenna og barna.

Eftir matinn sendi Jesú þau heim til sín <sup>10</sup> og hélt ásamt lærisveinunum sínum á bát í hérað Dalmanúta. <sup>11</sup> Farísarnir komu og fóru að rökræða við Jesú. Til að reyna hann báðu þeir hann um tákni af himnum. <sup>12</sup> Jesú dæsti og sagði „Af hverju biður þetta fólk um tákni? Ég segi ykkur satt, ykkur verður ekki gefið neitt tákni.“

<sup>13</sup> Síðan fór Jesú aftur yfir vatnið á bát. <sup>14</sup> Lærisveinarnir höfðu gleymt að taka með brauð, fyrir utan eitt brauð sem þeir voru með í bátinum. <sup>15</sup> Jesú sagði á sömu stundu

„Passið ykkur á súrdeigi farísa og fylgismanna Heródesar“. <sup>16</sup> Lærisveinarnir ræddu sín á milli og sögðu „Hann segir þetta af því við höfum ekkert brauð“. <sup>17</sup> Jesú gerði sér grein fyrir hvað þeir voru að ræða og sagði við þá „Af hverju eruð þið að tala um að þið hafið ekkert brauð? Skiljið þið ekki ennþá? Eru hjörtu ykkar ennþá svona hörð? <sup>18</sup> Hafið þið augu sem sjá ekki og eyru sem heyra ekki? Munið þið ekkert sem hefur gerst? <sup>19</sup> Þegar ég braut brauðin fimm handa fimmþúsund, hversu margar körfur tókuð þið saman með afgöngum?“ „Tólf“ svöruðu þeir. <sup>20</sup> „Og þegar ég braut sjö brauð handa fjórum þúsundum, hversu margar körfur voru eftir með afgöngum?“ „Sjö“ svöruðu þeir. <sup>21</sup> Jesú sagði þá við þá „Eruð þið ekki ennþá farnir að skilja?“

<sup>22</sup> Þeir komu til Betsædu og fólk kom með blindan mann til Jesú og sárbaðu hann um að snerta manninn og lækna hann. <sup>23</sup> Jesú tók í höndina á blinda manninum og leiddi hann út fyrir þorpið. Jesú skyrpti í augu mannsins og setti hendur sínar á hann. Jesú spurði hann svo „Sérðu eitthvað?“ <sup>24</sup> Maðurinn leit upp og sagði „Ég sé fólk, þau eru eins og tré sem ganga um“. <sup>25</sup> Jesú setti hendurnar aftur á augu hans. Þá opnuðust augun og maðurinn fékk sjónina og sá allt skýrt. <sup>26</sup> Jesú sendi manninn heim til sín og sagði honum að fara ekki inn í þorpið á leiðinni.

<sup>27</sup> Jesú og lærisveinarnir héldu áfram í þorpin í kringum Keisaríu Filippíu. Á leiðinni spurði hann þá „Hver heldur fólkið að ég sé?“ <sup>28</sup> Þeir svöruðu „Sumir segja að þú sért Jóhannes skírari, aðrir segja Elía og enn aðrir að þú sért einn af spámönnunum“. <sup>29</sup> Jesú spurði þá „En hvað með ykkur? Hver segið þið að ég sé?“ Pétur svaraði „Þú ert Messías“. <sup>30</sup> Jesú varaði þá við að segja fólki frá því. <sup>31</sup> Jesú fór þá að segja þeim að Mannssonurinn þyrfti að þola margt og vera hafnað af öldungunum, æðstu prestunum og lögmálskennurunum, og að hann yrði að vera drepinn en myndi rísa upp frá dauðum á þriðja degi. <sup>32</sup> Hann sagði þetta hreint út. Pétur tók hann afsíðis og áminnti hann fyrir að segja slíka hluti. <sup>33</sup> Jesú snéri sér við og leit til lærisveinanna og skammaði svo Pétur „Farðu frá mér Satan! Þú hefur áhyggjur af jarðneskum hlutum en hugsar ekki um það sem tilheyrir Guði!“

<sup>34</sup> Jesú kallaði þá mannfjöldann og lærisveinana til sín og sagði „Þau sem vilja vera lærisveinar mínir þurfa að afneita sjálfinu og bera sinn kross og fylgja mér. <sup>35</sup> Því þau sem vilja bjarga lífi sínu á jörðinni munu týna því. En þau sem týna lífi sínu mín og gleðifréttanna vegna, munu bjarga því. <sup>36</sup> Því hvað græðir þú á því að eignast allan heiminn, ef þú glatar sál þinni? <sup>37</sup> Eða hvað er hægt að nota til að kaupa sálina sína? <sup>38</sup> Ef einhver skammast sín fyrir mig og boðskap minn á þessum tímum framhjáhalds og syndar, mun Mannssonurinn skammast sín fyrir þau frammi fyrir dýrð Föður síns og heilögum englum hans.“

## Níundi kafli

<sup>1</sup> Jesú sagði þá við þau „Ég segi ykkur satt, sum ykkar sem standa hér munu ekki deyja fyrr en þau sjá konungsríki Guðs koma með krafti“. <sup>2</sup> Og sex dögum seinna tók Jesú, Pétur, Jakob og Jóhannes með sér upp á hátt fjall þar sem þeir voru einir. Þá

umbreyttist hann fyrir augum þeirra. <sup>3</sup> Klæði hans urðu skjannahvít, hvítari en nokkuð sem manneskja gæti gert. <sup>4</sup> Og þar birtust þeim Elía og Móse, sem töluðu við Jesú. <sup>5</sup> Pétur sagði þá við Jesú „Rabbí, það er gott að við erum hérna. Reisum þrjú tjöld, eitt fyrir þig, eitt fyrir Móse og eitt fyrir Elía.“ <sup>7</sup> Hann sagði þetta af því hann vissi ekki hvað hann ætti að segja, þeir voru svo skelkaðir. <sup>8</sup> Þá birtist ský sem huldi þá og rödd kom úr skýinu sem sagði „Þetta er sonur minn sem ég elska. Hlustið á hann!“ <sup>8</sup> Þegar þeir litu í kringum sig var skyndilega enginn þar nema Jesú. <sup>9</sup> Þegar þeir gengu niður fjallið skipaði Jesú þeim að segja ekki frá því sem þeir höfðu séð fyrr en Mannssonurinn hefði verið reistur upp frá dauðum. <sup>10</sup> Þeir héldu þessu leyndu en ræddu sín á milli hvað það þýddi að „Vera reistur upp frá dauðum“. <sup>11</sup> Og þeir spurðu hann „Af hverju segja lögmálskennararnir að fyrst þurfi Elía að koma?“ <sup>12</sup> Jesú svaraði „Vissulega kemur Elía fyrst og gerir allt tilbúið. En af hverju er það þá að Ritningin segir að Mannssonurinn muni þurfa að þola mikið og vera hafnað? <sup>13</sup> En ég segi ykkur, Elía er búinn að koma og það var gert við hann það sem mönnum sýndist, alveg eins og var ritað um hann.“

<sup>14</sup> Þegar þeir komu tilbaka sáu þeir mannfjölda í kringum lærisveinana og lögmálskennara að rökræða við þá. <sup>15</sup> Þegar fólkið sá Jesú hlupu þau til hans til að heilsa honum og voru þrumu lostin. <sup>16</sup> Jesú spurði „Um hvað eruð þið að rökræða?“ <sup>17</sup> Maður einn í hópnum svaraði „Kennari, ég kom með son minn til þín, hann er haldinn illum anda sem hefur rænt hann málinu. <sup>18</sup> Þegar andinn heltekur hann, kastast sonur minn til jarðar. Hann froðufellir, gnístir tönnunum og verður alveg stífur. Ég bað lærisveina þína að reka andann út en þeir gátu það ekki.“ <sup>19</sup> Jesú svaraði „Þið vantrúa fólk. Hversu lengi þarf ég að vera hjá ykkur? Hversu lengi þarf ég að þola ykkur. Komið með drenginn til mín.“ <sup>20</sup> Drengurinn var færður til hans og þegar andinn sá Jesú tók hann að láta drenginn kastast til og engjast um. Hann féll til jarðar og iðaði á jörðinni froðufellandi. <sup>21</sup> Jesú spurði föður drengsins „Hversu lengi hefur hann verið svona?“ Maðurinn svaraði „Síðan hann var lítill drengur. <sup>22</sup> Andinn hefur oft kastað honum í eld og vatn til að reyna drepa hann. En ef þú getur gert eitthvað, gerðu það fyrir okkur sýndu okkur miskunn og hjálpaðu okkur.“ <sup>23</sup> Jesú svaraði „Ef ég get? Allt er mögulegt fyrir þau sem trúá.“ <sup>24</sup> Faðir drengsins sagði um leið „Ég trúi en hjálpaðu mér að yfirstíga vantrú mína“.

<sup>25</sup> Þegar Jesú sá að mannfjöldinn var að koma til hans hastaði hann á illa andann og sagði „Þú heyrnarlaus og mállausi andi, ég skipa þér að fara út af honum og snúa aldrei aftur“. <sup>26</sup> Andinn tók þá að skríkja og fleygja drengnum illilega til og frá og fór svo út af honum. Drengurinn leit út eins og liðið lík og sumt fólk sagði „Hann er dáinn“. <sup>27</sup> En Jesú tók í höndina á honum og hjálpaði honum á fætur og hann stóð upp.

<sup>28</sup> Þegar Jesú og lærisveinarnir voru komnir inn spurðu þeir hann í einrúmi „Af hverju gátum við ekki rekið illa andann út?“ <sup>29</sup> Jesú svaraði „Svona andar verða bara reknir út með bæn“.

<sup>30</sup> Þeir fóru þaðan og fóru í gegnum Galíleu. Jesú vildi ekki að það fréttist að þeir væru þar <sup>31</sup> því hann var að kenna lærisveinunum sínum. Jesú sagði við þá

„Mannssonurinn mun verða framseldur í hendur manna sem munu drepa hann, en á þriðja degi mun hann rísa upp frá dauðum“. <sup>32</sup> En þeir skildu ekki hvað hann átti við og voru hræddir að spyrja hann.

<sup>33</sup> Þeir komu til Kapernám og þegar þeir voru komnir inn í hús spurði Jesús lærisveinana „Hvað voruð þið að ræða á leiðinni?“ <sup>34</sup> En þeir sögðu ekki neitt því að þeir höfðu verið að ræða hver þeirra væri mestur. <sup>35</sup> Jesús settist niður og kallaði þá saman „Ef einhver ykkar vill vera fyrstur skal hann setjast í síðasta sætið og vera þjónn hinna“. <sup>36</sup> Hann setti lítið barn á meðal þeirra og tók utan um barnið og sagði <sup>37</sup> „Þau sem bjóða velkomið eitt þessara litlu barna í mínu nafni, bjóða mig velkominn, og þau sem bjóða mig velkominn bjóða ekki mig velkominn, heldur þann sem að sendi mig“. <sup>38</sup> Jóhannes spurði þá „Kennari, við sáum mann sem var að reka út illa anda í þínu nafni og við sögðum honum að hætta, því að hann var ekki einn af okkur“. <sup>39</sup> Jesús svaraði „Ekki segja honum að hætta, því þau sem gera kraftaverk í mínu nafni eru ekki að fara að segja neitt illt um mig. <sup>40</sup> Því sá sem er ekki á móti okkur, er með okkur. <sup>41</sup> Ég segi ykkur satt að öll þau sem gefa ykkur glas af vatni í mínu nafni, af því að þið tilheyrið Messíasi, munu ekki missa af laununum sínum. <sup>42</sup> En þau sem valda því að eitt af þessum litlu sem trúá, hrasa; það væri betra fyrir þau að hafa stóran myllustein um hálsinn og vera kastað í sjóinn. <sup>43</sup> Ef höndin ykkar veldur því að þið hrasað, skerið hana af. Það er betra að vera einhentur og fá eilíft líf en að vera með tvær hendur þegar ykkur er kastað í óslökkvandi eldinn. <sup>44</sup> <sup>45</sup> Og ef fótur ykkar veldur því að þið hrasað, skerið hann af, því það er betra að vera einfættur og fá eilíft líf en að vera með tvo fætur þegar þér er kastað í helvíti. <sup>46</sup> <sup>47</sup> Og ef auga ykkur veldur því að þið hrasað, krækið það þá úr. Það er betra að fá að ganga inn í konungsríki Guðs með eitt auga, en að vera með bæði augun þegar ykkur er kastað í helvíti, <sup>48</sup> þar sem „Ormarnir sem éta þau deyja ekki og eldurinn slokknar ekki“. <sup>49</sup> Því allt fólk verður saltað með eldi eins og fórnin er hreinsuð með salti. <sup>50</sup> Salt er gott en ef saltið hefur misst bragð sitt með hverju er hægt að salta það? Þið verðið að hafa saltið í ykkur og lifa í friði með hvert öðru.“

## Tíundi kafli

<sup>1</sup> Jesús fór næst til lands Júda og yfir Jórdaná. Mannfjöldi kom til hans og Jesús kenndi þeim eins og hann var vanur. <sup>2</sup> Nokkrir farísar komu til hans og reyndu hann með því að spyrja hannhvort körlum leyfist að skilja við konur sínar. <sup>3</sup> Jesús svaraði „Hvað sagði Móse ykkur að gera í lögbókunum?“ <sup>4</sup> Þeir svöruðu „Móse leyfði skilnað ef konan fékk undirritaða skilnaðarpappíra áður en hún er send burtu“.

<sup>5</sup> Jesús svaraði „Móse skrifaði þetta vegna þess hve hörð hjörtu ykkar eru. <sup>6</sup> En í upphafi sköpunar Guðs gerði hann þau karl og konu. <sup>7</sup> Það er ástæða þess að karl yfirgefur föður sinn og móður til að sameinast konu sinni <sup>8</sup> og þau verða einn líkami og eru ekki lengur tvö, heldur eitt. <sup>9</sup> Þannig að það sem Guð hefur gefið saman, má ekkert jarðneskt sundra aftur.“

<sup>10</sup> Þegar þeir voru komnir aftur inn í hús spurðu lærisveinarnir Jesús út í þetta. <sup>11</sup> Jesús svaraði þeim „Hver sem skilur við konu sína og gengur í hjónaband með

annarri konu er að halda framjá. <sup>12</sup> Og ef kona skilur við eiginmann sinn og giftist öðrum manni er hún að halda framhá.“

<sup>13</sup> Fólk kom með lítil börn til Jesú svo hann gæti lagt hönd sína á þau til að blessa þau, en lærisveinarnir bönnuðu það. <sup>14</sup> Þegar Jesú sá það reiddist hann lærisveinunum og sagði við þá „Leyfið litlu börnunum að koma til mín og ekki stöðva þau, því konungsríki Guðs er þeirra sem eru eins og þessi litlu börn. <sup>15</sup> Ég segi ykkur satt, þau sem taka ekki á móti konungsríki Guðs eins og lítil börn, munu aldrei ganga þangað inn.“ <sup>16</sup> Og Jesú tók börnin í fangið, lagði hendur sínar á höfuðið á þeim og blessaði þau.

<sup>17</sup> Þegar Jesú hélt af stað, hljóp maður til hans, féll niður á hnéin og spurði „Góði kennari, hvað þarf ég að gera til að fá eilíft líf?“ <sup>18</sup> Jesú svaraði „Af hverju kallar þú mig góðan? Það er enginn góður nema Guð. <sup>19</sup> En þú þekkir boðorðin: „Þú skalt ekki drepa, ekki halda framhá, ekki stela, ekki gefa rangan vitnisburð, ekki svíkja fólk og heiðraðu föður þinn og móður þína.“ <sup>20</sup> Maðurinn sagði þá „Kennari, ég hef gert allt þetta síðan ég var lítill drengur.“ <sup>21</sup> Jesú horfði á manninn með kærleika og sagði við hann „Það er eitt sem þú hefur ekki gert, farðu og seldu allt sem þú átt og gefðu fátækum og þú munt eiga fjársjóð á himnum. Komdu síðan og fylgdu mér.“ <sup>22</sup> Við að heyra þetta breyttist svipurinn á manninum og hann fór í burtu hryggur, því hann var mjög ríkur.

<sup>23</sup> Jesú leit í kringum sig og sagði við lærisveinana „Hversu erfitt verður það fyrir ríkt fólk að komast inn í konungsríki Guðs.“ <sup>24</sup> Lærisveinarnir urðu hissa við að heyra þetta en Jesú hélt áfram „Börn, hversu erfitt er að komast inn í konungsríki Guðs? <sup>25</sup> Það er auðveldara fyrir úlfalda að fara í gegnum nálarauga en fyrir ríkt fólk að komast inn í konungsríki Guðs.“ <sup>26</sup> Lærisveinarnir urðu enn meira hissa við að heyra þetta og sögðu sín á milli „Hverjum verður þá bjargað?“ <sup>27</sup> Jesú leit á þá og sagði „Fyrir manneskjur er það ómögulegt, en ekki fyrir Guð, allt er mögulegt með Guði“.

<sup>28</sup> Þá sagði Pétur „Við yfirgáfum allt til að fylgja þér.“ <sup>29</sup> Jesú svaraði „Ég segi ykkur satt, engin manneskja yfirgefur heimili sitt eða systkini sín eða foreldra sína eða börn sín eða akur vegna mín og gleðifréttanna, <sup>30</sup> sem fær það ekki hundraðfalt tilbaka á þessum dögum, hús, systkini, foreldra og eignir, ásamt ofsóknum, og á komandi dögum fá þau svo eilíft líf. <sup>31</sup> En mörg þau sem eru fyrst verða síðust og mörg þeirra sem eru síðust verða fyrst.

<sup>32</sup> Þeir voru á leiðinni til Jerúsalem með Jesú í broddi fylkingar og lærisveinarnir voru gáttaðir, og fólkíð sem fylgdi á eftir var skelfingu lostið. Jesú tók þá tólf afsíðis og endurtók það sem myndi koma fyrir hann. <sup>33</sup> Jesú sagði við þá „Við erum á leiðinni til Jerúsalem og Mannssonurinn mun verða framseldur til æðstu prestanna og lögmálskenningaranna. Þeir munu dæma hann til dauða og færa hann heiðingjunum <sup>34</sup> sem munu hæðast að honum, hrækja á hann, híða hann og drepa hann. Á þriðja degi mun hann rísa upp frá dauðum.“

<sup>35</sup> Þá komu Jakob og Jóhannes, synir Sebeda, til Jesú og sögðu við hann „Kennari, við viljum biðja þig um nokkuð.“ <sup>36</sup> Jesú svaraði „Hvað viljið þið að ég geri fyrir ykkur?“ <sup>37</sup> Bræðurnir svöruðu „Leyfðu öðrum okkar að sitja við hægri hönd þína og hinum við vinstri höndina, þegar þú ert sestur í dýrðlegt hásæti þitt“. <sup>38</sup> Jesú svaraði „Þið vitið ekki hvað þið eruð að biðja um, gætuð þið drukkið af þeim bikar sem ég er að fara að drekka af og skírast þeirri skírn sem ég er að fara skírast?“ <sup>39</sup> Þeir svöruðu „Við getum það.“ Jesú svaraði þeim þá „Þið munuð drekka af þeim bikar sem ég mun drekka af og skírast þeirri skírn sem ég mun skírast, <sup>40</sup> en hver situr mér til hægri eða vinstri, það er ekki fyrir mig að ákveða. Guð hefur gefið það þeim sem hann hefur valið.“ <sup>41</sup> Þegar hinir tíu heyrðu þetta reiddust þeir bræðrunum. <sup>42</sup> Jesú kallaði þá saman og sagði „Þið vitið að þeir sem teljast vera valdhafar heiðingjanna, gnæfa yfir þá og háttsettir meðal þeirra ríkja yfir þeim með valdi. <sup>43</sup> En látið það ekki vera þannig meðal ykkar heldur skal sá sem vill vera mikill meðal ykkar vera þjónn hinna <sup>44</sup> og sá sem vill verða mestur meðal ykkar skal vera þræll hinna. <sup>45</sup> Því ekki einu sinni Mannssonurinn lét þjóna sér heldur kom hann til að þjóna og til að gefa líf sitt sem lausnargjald fyrir margt fólk.“

<sup>46</sup> Næst fóru þeir til Jeríkó og þegar þeir fóru þaðan ásamt miklum mannfjölda, sat blindur maður sem hét Bartímus (Sem þýðir Tímussonur) við veginn og betlaði. <sup>47</sup> Þegar maðurinn heyrði að það væri Jesú frá Nasaret sem var þar á ferð, hrópaði hann „Jesú, sonur Davíðs, sýndu mér miskunn!“ <sup>48</sup> Margt fólk í hópnum hastaði á manninn og sagði honum að þegja en hann hrópaði enn hærra „Sonur Davíðs, sýndu mér miskunn!“ <sup>49</sup> Jesú nam staðar og sagði „Kallið á hann“ og fólkið kallaði á manninn og sagði „Taktu gleði þína. Stattu upp! Hann er að kalla eftir þér.“ <sup>50</sup> Maðurinn henti yfirhöfninni til hliðar og stökk á fætur og fór til Jesú. <sup>51</sup> Jesú spurði hann „Hvað viltu að ég geri fyrir þig?“ Blindi maðurinn svaraði „Rabbí, ég vil sjá“. <sup>52</sup> Jesú sagði við hann „Þú getur farið, trú þín hefur bjargað þér“ og maðurinn fékk sjónina og fylgdi Jesú.

## Ellefti kafli

<sup>1</sup> Þegar Jesú og lærisveinarnir nálgudust Jerúsalem og voru við bæina Betfage og Betaníu við Ólívufjall, sendi Jesú tvo lærisveina á undan <sup>2</sup> og sagði við þá „Farið í þorpið þarna og um leið og þið komið inn í það, munuð þið sjá ösnufola sem enginn hefur setið. Leysið hann og komið með hann hingað. <sup>3</sup> Ef einhver spyr ykkur „Hvað eruð þið að gera?“ segið þá „Herrann þarf hann og mun skila honum aftur innan skamms“. <sup>4</sup> Þeir fóru tveir og fundu ösnufola standandi á götunni, bundinn við dyrnar. Meðan þeir leystu hann <sup>5</sup> spurði fólk sem stóð þar hjá „Hvað eruð þið að gera? Af hverju eruð þið að leysa ösnufolann?“ <sup>6</sup> Þeir svöruðu eins og Jesú hafði sagt og fólkið leyfði þeim að fara. <sup>7</sup> Þegar þeir komu til Jesú með folann settu þeir yfirhafnir sínar á hann og Jesú settist á bak. <sup>8</sup> Mikið af fólki lagði yfirhafnir sínar á veginn á meðan annað fólk lagði þar greinar sem þau höfðu skorið af á ökrunum. <sup>9</sup> Þau sem gengu fyrir framan og þau sem gengu fyrir aftan hrópuðu „Hósanna! Blessaður er sá sem kemur í nafni Drottins! <sup>10</sup> Blessað sé komandi konungsríki föður okkar Davíðs. Hósanna! Dýrð sé Guði á hæsta himni!“



<sup>11</sup> Jesú fór inn í Jerúsalem og inn í musterisgarðinn. Hann leit þar í kringum sig en þar sem það var orðið áliðið fór hann til Betaníu með hinum tólf. <sup>12</sup> Næsta dag, þegar þeir voru að fara frá Betaníu, var Jesú svangur. <sup>13</sup> Hann sá í fjarska fíkjutré og fór að athuga hvort einhverjir ávextir væru á trénu. Þegar hann kom að því sá hann ekkert nema laufblöðin því á þessum tíma árs uxu ekki fíkjur. <sup>14</sup> Jesú sagði þá við fíkjutréd „Aldrei skal nokkur éta ávexti þína aftur“. Lærisveinarnir heyrðu Jesú segja þetta.

<sup>15</sup> Þegar þeir komu til Jerúsalem fór Jesú inn í musterisgarðinn og rak þá út sem voru að stunda þar viðskipti. Hann snéri við borðum gjaldkeranna og bekkjum þeirra sem selja dúfur <sup>16</sup> og leyfði ekki að neinn varningur væri borinn í musterisgarðinn. <sup>17</sup> Og Jesú sagði „Er ekki ritað „Hús mitt á að vera bænahús fyrir allar þjóðir“? En þið hafið gert það að þjófabæli!“ <sup>18</sup> Æðstu prestarnir og lögmálskennararnir heyrðu þetta og fóru að leggja á ráðin um hvernig þeir gætu drepit Jesú. Þeir hræddust hann því fólkið var upprifið yfir kenningum hans. <sup>19</sup> Þegar kvöldi tók fóru Jesú og lærisveinarnir út úr borginni.

<sup>20</sup> Morguninn eftir fóru þeir framhjá fíkjutrénu sem hafði visnað frá rótum. Pétur mundi það sem Jesú hafði sagt og sagði því við hann „Rabbí sjáðu! Fíkjutréd sem þú bölvaðir er visnað“. <sup>22</sup> Jesú svaraði „Treystu Guði. <sup>23</sup> Ég segi ykkur satt að ef einhver segir við þetta fjall „Farðu og hentu þér í sjóinn“ og efast ekki í hjarta sínu, þá mun það gerast. <sup>24</sup> Þessvegna segi ég ykkur að þegar þið biðjið þá skulu þið trú á því í hjartanu að þið hafið nú þegar öðlast það og þá munuð þið öðlast það. <sup>25</sup> En þegar þið biðjið og þið hafið eitthvað á móti einhverjum þá skulu þið fyrirgefa þeim svo Faðir ykkar á himnum muni líka fyrirgefa ykkar syndir.“

<sup>26</sup> <sup>27</sup> Þeir fóru aftur til Jerúsalem og meðan Jesú gekk um musterisgarðinn, komu farísar, lögmálskennarar og öldungar, til Jesú <sup>28</sup> og spurðu hann „Hvaðan kemur vald þitt til að gera allt þetta sem þú ert að gera?“ <sup>29</sup> Jesú svaraði þeim „Ég vil spyrja ykkur einnar spurningar á móti, svarið henni og ég skal segja ykkur hvaðan vald mitt kemur. <sup>30</sup> Var skírn Jóhannesar frá Guði eða mönnum?“ <sup>31</sup> Þeir töluðu sín á milli og sögðu „Ef við segjum að hún hafi komið frá Guði mun hann spyrja af hverju við trúðum honum ekki, <sup>32</sup> en þorum við að segja að hún hafi komið frá mönnum, vegna fólksins sem trúir að Jóhannes var spámaður?“ <sup>33</sup> Þannig þeir sögðu við Jesú að þeir vissu það ekki. Jesú sagði þá „Ég mun þá heldur ekki segja ykkur hvaðan vald mitt kemur“.

## Tólfti kafli

<sup>1</sup> Jesú sagði þeim þá dæmisögu „Maður nokkur gróðursetti vínvið. Hann byggði vegg í kring, gróf skurð fyrir vínpressuna og byggði varðturn. Síðan leigði hann út vínekruna og hélt til annars lands. Þegar það var kominn tími fyrir uppskeru sendi hann þjón sinn til leiguliðanna til að fá hlut sinn í ávöxtum vínekrunnar. <sup>3</sup> En leiguliðarnir tóku þjóninn, börðu hann og sendu hann í burtu tómhentan. <sup>4</sup> Þá sendi

maðurinn annan þjón til þeirra en þeir fóru illa með hann og börðu hann í höfuðið. <sup>5</sup> Þá sendi maðurinn enn annan þjón og leiguliðarnir drápu hann. Marga aðra sendi maðurinn til vínekrunnar, sumir voru lamdir, aðrir drepnir. <sup>6</sup> Að lokum var bara einn eftir til að senda, heittelskaður sonur mannsins. Hann sendi hann og hugsaði með sér „Þeir munu virða son minn“. <sup>7</sup> En leiguliðarnir sögðu hver við annan „Þetta er erfinginn, förum og drepum hann og þá eignumst við arfinn“. <sup>8</sup> Leiguliðarnir drápu soninn og hentu honum út fyrir vínekruna.

<sup>9</sup> Hvað haldið þið nú að eigandinn geri? Hann mun koma, láta drepa leiguliðana og fá öðrum ekruna á leigu. <sup>10</sup> Hafið þið ekki lesið þetta í Ritningunni „Steinninn sem smiðirnir höfnuðu er orðinn hornsteinninn. <sup>11</sup> Það var Drottinn sem lét það gerast og hversu undursamlegt er það í okkar augum?““

<sup>12</sup> Þá fóru æðstu prestarnir, lögmálskennararnir og öldungarnir að leita leiða til að láta handtaka Jesú því þeir vissu að hann var að tala gegn þeim með dæmisögunni. En þeir óttuðust fólkið og fóru því í burtu. <sup>13</sup> Síðar sendu þeir nokkra farísa og fylgismenn Heródesar til Jesú til að reyna að hanka hann á einhverju sem hann sagði. <sup>14</sup> Þeir sögðu við Jesú „Kennari, við vitum að þú ert maður réttlátur. Þú ferð ekki í manngreiningarálit og kennir veg Guðs í sannleika en hvað segirðu eigum við að borga skatt til keisarans eða ekki? <sup>15</sup> Ættum við að borga eða ekki borga?“ En Jesú kom auga á hræsni þeirra og spurði þá á móti „Af hverju eruð þið að reyna að leiða mig í gildru? Réttu mér pening og leyfðu mér að skoða hann.“ <sup>16</sup> Þeir tóku upp pening og réttu honum og Jesú spurði „Hvaða mynd er þetta á peningnum og hvaða áletrun er þetta?“ Þeir svöruðu „Það mun vera keisarans“. <sup>17</sup> Þá sagði Jesú við þá „Gefið þá keisaranum það sem keisarinn á, og Guði það sem Guð á“. Þeir urðu agndofa yfir svarinu.

<sup>18</sup> Þá komu saddúkar, trúarleiðtogar sem segja að fólk rísi ekki upp frá dauðum, og spurðu Jesú <sup>19</sup> „Kennari, Móse ritaði í lögmálinu að ef bróðir manns deyr og skilur eftir sig eiginkonu en þau eiga ekki barn, þá skal bróðirinn ganga að eiga konuna og viðhalda nafni bróður síns. Hugsum nú að það séu sjö bræður, elsti deyr, giftur og barnlaus. Næstelsti bróðirinn gengur þá að eiga konuna en hann deyr líka og það sama gerist með þann þriðja. <sup>22</sup> Þetta heldur áfram þartil þeir hafa allir verið eiginmenn konunnar og að lokum deyr konan líka. <sup>23</sup> Þegar kemur að þessari upprisu, hver þeirra er eiginmaður hennar, þegar þeir hafa allir sjö gengið að eiga hana?“ <sup>24</sup> Jesú svaraði „Þið eruð hér í villu því þið þekkið hvorki Ritningarnar né mátt Guðs. <sup>25</sup> Þegar hin dánur rísa upp frá dauðum munu þau ekki ganga í hjónaband heldur vera eins og englar. <sup>26</sup> En varðandi upprisuna, hafið þið ekki lesið í Mósebókunum, í frásögninni af logandi runnanum, að Guð segir við Móse „Ég er Guð Abrahams, Guð Ísaks og Guð Jakobs“? <sup>27</sup> Hann er ekki Guð dauðra heldur lifandi. Þið eruð í mikilli villu.“

<sup>28</sup> Einn af lögmálskennurunum stóð hjá og hlustaði á rökræðurnar. Hann sá að Jesú svaraði vel þannig hann spurði „Af öllum boðorðunum, hvert þeirra er mikilvægast?“ <sup>29</sup> Jesú svaraði „Mikilvægasta boðorðið er þetta „Hlustið, ó Ísrael, Drottinn Guð er hinn eini Guð. Þú skalt elska Drottinn Guð með öllu hjarta þínu,

allri sálu þinni, öllum huga þínum og öllum mætti þínum.“<sup>31</sup> Annað er „Elskið annað fólk eins og sjálf ykkur“. Engin boðorð eru mikilvægari en þessi.“<sup>32</sup>

Lögmálskennarinn svaraði „Vel mælt kennari. Þú hefur sagt satt þegar þú segir að það er bara einn Guð og enginn annar“<sup>33</sup> og að elska hann með öllu hjarta og öllum mætti, og annað fólk eins og sjálf okkur, er mikilvægara en allar fórnir.“<sup>34</sup> Þegar Jesú heyrði að maðurinn hafði svarað viturlega sagði Jesú við hann „Þú ert ekki langt frá konungsríki Guðs“. Frá þessari stundu, spurðu þeir Jesú ekki að neinu framar.

<sup>35</sup> Næst þegar Jesú var að kenna í musterisgarðinum spurði hann „Af hverju segja lögmálskennararnir að Messías sé sonur Davíðs?“<sup>36</sup> Davíð segir sjálfur, innblásinn af andanum, „Drottinn sagði við minn herra: Sittu mér til hægri handar þartil ég set óvini þína undir fætur þér“. <sup>37</sup> Ef Davíð kallar Messías „Herra minn“ hvernig getur Messías þá verið sonur hans?“ Mannfjöldinn hlustaði á kenningar Jesú með ánægju. <sup>38</sup> Jesú kenndi líka „Passið ykkur á lögmálskennurunum. Þeir hafa ánægju af því að ganga um í glæsilegum síðkyrtlum og vera heilsað af virðingu á torgum“<sup>39</sup> og að hafa bestu sætin í samkomuhúsinu og vera í heiðursseti í veislum. <sup>40</sup> Þeir éta upp heimili ekkna og biðja langar bænir til að sýnast. Vegna alls þessa mun refsing þeirra verða harðari.“

<sup>41</sup> Jesú settist nálægt samskotakistunni og sá fólk setja pening í kistuna. Mikið af ríku fólki setti háar fjárhæðir í hana. <sup>42</sup> Þá kom fátæk ekkja og setti í kistuna tvo smápeninga. <sup>43</sup> Jesú kallaði saman lærisveinana og sagði „Ég segi ykkur satt, þessi fátæka ekkja hefur gefið meira en öll hin.“ <sup>44</sup> Því þau gáfu lítinn hluta af ríkidæmi sínu en hún gaf allt sem hún átti til að lifa af.“

## Þrettánda kafli

<sup>1</sup> Þegar Jesú var að fara úr musterinu sagði einn lærisveinanna við hann „Sjáðu kennari, alla þessa risastóru steina, þvílíkar byggingar sem þetta eru.“ <sup>2</sup> Jesú svaraði „Sjáðu þessar miklu byggingar. Ekki verður einn steinn eftir, þeir munu allir hrynja.“

<sup>3</sup> Síðar sat Jesú á Ólívufjalli, í dalnum hinum megin við musterið. Pétur, Jakob, Jóhannes og Andrés komu til hans og spurðu einslega <sup>4</sup> „Segðu okkur, hvenær mun allt þetta eiga sér stað? Hvaða tákn mun segja okkur að þetta sé að fara gerast?“ <sup>5</sup> Jesú svaraði „Ekki láta neinn plata ykkur, <sup>6</sup> því margir munu koma og segjast vera í mínu nafni og segjast vera Messías, og margt fólk mun blekkjast. <sup>7</sup> Þegar þið heyrið stríðslæti og fáid fréttir af stríði, ekki vera hræddir. Það þarf að gerast, en það er ekki þar með sagt að endirinn sé kominn. <sup>8</sup> Þjóðir munu fara í stríð gegn þjóðum og konungsdæmi gegn konungsdæmum. Það verða landskjálftar víða um heim og líka hungursneyðir. En þetta er bara upphaf fæðingahríðanna. <sup>8</sup> Þið verðið að vera á verði. Þið verðið framseldir yfirvöldum og hídum í samkomuhúsum. Vegna mín munuð þið standa frammi fyrir valdhöfum og kóngum. Það verður tækifæri fyrir ykkur að vitna um mig. <sup>10</sup> Og allar þjóðir þurfa að fá að heyra gleðifréttirnar. <sup>11</sup> En

þegar þið eruð handteknir og leiddir fyrir rétt, ekki hafa áhyggjur af því fyrirfram hvað þið ætlið að segja. Segið bara það sem kemur upp í hugann þá stundina, því það verður heilagur andi að tala en ekki þið. <sup>12</sup> Bróðir mun svíkja bróður í dauðann og faðir mun svíkja börnin sín. Börn munu gera uppreisn gegn foreldrum sínum og framselja þau í dauðann. <sup>13</sup> Og allir jarðarbúar munu hata ykkur vegna mín, en þeim, sem eru staðföst allt til enda, mun verða bjargað. <sup>14</sup> Þegar þið sjáið „viðbjóð eyðileggingarinnar“ (sem spámaðurinn Daníel talar um) standandi þar sem hann á ekki að standa, lesandinn athugi það, þá skulu þau sem eru í landi Júda að flýja til fjallanna. <sup>15</sup> Þau sem verða upp á þaksvölum skulu ekki fara aftur inn til að ná í nokkurn hlut. <sup>16</sup> Þau sem eru að vinna úti á akri skulu ekki fara tilbaka að ná í yfirhöfnina. <sup>17</sup> Hversu hræðilegt verður að vera þunguð á þessum dögum, eða með barn á brjósti? Og biðjið að þið þurfið ekki að flýja um vetur <sup>19</sup> því þetta verða hræðilegri tímar en nokkurn tíma áður, frá því að Guð skapaði heiminn. Og aldrei aftur munu renna upp slíkir tímar. <sup>20</sup> Raunar verða þeir þannig að ef Guð myndi ekki stytta tímann, myndi ekki ein manneskja komast lífs af.

En vegna hinna útvöldu mun Guð stytta tímann. <sup>21</sup> Ef einhver segir við þig á þessum dögum „Sjáðu, þarna er Messías!“ eða „Sjáðu, hér er hann!“ ekki trúá þeim <sup>22</sup> því margir falsmessíasar og falsspámenn munu koma fram og framkvæma tákn og undur til að blekkja, jafnvel hin útvöldu. <sup>23</sup> Þannig verið á verði og vakandi, því ég hef sagt ykkur fyrirfram að þetta muni gerast. <sup>24</sup> En á þessum tímum, eftir ofsóknirnar, mun sólin myrkvast og tunglið ekki varpa neinu ljósi, <sup>25</sup> stjörnur munu falla af himnum og kraftar himnanna munu bifast. <sup>26</sup> Og þá mun fólk sjá Mannssoninn koma á skýjunum með miklum mætti og mikilli dýrð. <sup>27</sup> Og hann mun senda út englana til að safna saman sínu útvalda fólki frá öllum heimshornum, frá hinstu rönd jarðar og himins.

<sup>28</sup> Meðtakið nú lærdóminn af fíkjutrénu, þegar greinar þess fara að mýkjast og laufin fara að bruma, þá vitið þið að sumarið er rétt ókomið. <sup>27</sup> Á sama hátt vitið þið að þegar allt þetta gerist, þá er endirinn rétt ókominn. <sup>30</sup> Ég segi ykkur satt, þessi kynslóð mun ekki hverfa áður en hún sér alla þessa hluti gerast. <sup>31</sup> Himinn og jörð munu hverfa, en orð mín munu standa. <sup>32</sup> En hvenær nákvæmlega þetta mun allt gerast, það vita ekki einu sinni englarnir eða sonurinn. Aðeins Faðirinn veit það. <sup>33</sup> Verið á verði, verið vakandi. Þið vitið ekki hvenær þetta ríður yfir. <sup>34</sup> Þetta er eins og með manninn sem fór í ferðalag og skildi allt eftir í höndum þjóna sinna, sem höfðu hver sitt hlutverk og sagði þeim sem er við dyrnar að vera á verði.

<sup>35</sup> Þið verðið líka að vera við dyrnar á verði, því þið vitið ekki hvenær eigandi hússins kemur aftur, hvort það sé að kvöldi, í hádeginu eða um morgun. <sup>36</sup> Ekki láta hann koma að ykkur sofandi þegar hann kemur án viðvörunar. <sup>37</sup> Það sem ég segi við ykkur segi ég við hverja einustu manneskju „Verið á verði!“

## Fjórtándi kafli

<sup>1</sup> Tveimur dögum fyrir páska og hátíð ósýrðu brauðanna, voru æðstu prestarnir og lögmálskennararnir að ráða ráðum sínum, hvernig þeir gætu látið handtaka Jesú með leynd, og drepa hann. <sup>2</sup> Þeir sögðu sín á milli „Við getum ekki gert það meðan að hátíðin er, fólkið gæti gert uppreisn“.

<sup>3</sup> Á meðan Jesú var í Betaníu, heima hjá Símoni holdsveika, kom til hans kona með mjólkursteinskrukku með dýrri ilmolíu úr nardusrót. Hún braut krukkuna og hellti ilmolíunni yfir höfuð Jesú. <sup>4</sup> Sum þeirra sem voru viðstödd sögðu hneyksluð hvert við annað „Af hverju að láta þessa dýru olíu fara til spillis? <sup>5</sup> Það hefði verið hægt að selja hana fyrir meira en árslaun verkamanns, og gefa svo peninginn fátækum!“ Og fólkið gagnrýndi konuna harðlega. <sup>6</sup> En Jesú sagði við þau „Látið konuna í friði. Af hverju eruð þið að angra hana? Það sem hún hefur gert fyrir mig er fallett. <sup>7</sup> Fátækt hafið þið alltaf hjá ykkur og þið getið hjálpað fátækum að vild, hvenær sem þið viljið. En mig hafið þið ekki alltaf hjá ykkur. <sup>8</sup> Hún gerði það sem hún gat og hellti ilmolíu yfir mig til að undirbúa mig fyrir greftrun. Ég segi ykkur satt, hvar sem gleðifréttirnar berast um heiminn, mun fólk heyra af því sem hún gerði fyrir mig, í minningu um hana.“ <sup>10</sup> Þegar Júda Íscharíot, einn hinna tólf, sá þetta fór hann til æðstu prestanna til að svíkja Jesú í hendur þeirra. <sup>11</sup> Þeir voru himinlifandi yfir því og lofuðu honum peningum og hann fór að leita eftir rétta tækifærinu.

<sup>12</sup> Á fyrsta degi hátíðar ósýrðu brauðanna var venjan að fórna páskalambi, því spurðu lærisveinarnir Jesú „Hvar viltu að við undirbúum páskamáltíðina fyrir þig?“

<sup>13</sup> Jesú sendi þá tvo lærisveina og sagði við þá „Farið inn í borgina og þið munuð mæta manni sem ber vatnsker. Eltið hann. <sup>14</sup> Segið svo við eiganda hússins sem hann fer inn í „Kennarinn spyr, hvar er gestaherbergið þar sem ég get notið páskamáltíðarinnar ásamt lærisveinum mínum?“ <sup>15</sup> Hann mun þá sýna ykkur á efri hæð, stóran sal þar sem allt er til alls. Undirbúið páskamáltíðina okkar þar.“

<sup>16</sup> Lærisveinarnir fóru inn í borgina og fundu allt eins og Jesú hafði sagt og undirbjuggu páskamáltíðina. <sup>17</sup> Þegar kvöldi tók, kom Jesú þangað með lærisveinum sínum. <sup>18</sup> Við borðið sagði Jesú „Ég segi ykkur satt, einn af ykkur mun svíkja mig“. <sup>19</sup> Þeir urðu hryggir og sögðu hver af öðrum „Hann getur ekki átt við mig“. <sup>20</sup> Jesú svaraði „Það er einn af ykkur tólf, einn af þeim sem deilir brauðinu og dýfir því í sömu skál og ég. <sup>21</sup> Mannssonurinn mun deyja eins og Ritninginn sagði fyrir um fyrir löngu síðan. En hversu hræðilegt er að vera sá sem svíkur hann. Það væri betra fyrir hann að hafa aldrei fæðst.“ <sup>22</sup> Á meðan þeir átu tók Jesú brauð og eftir að hafa þakkað Guði, braut hann það og gaf lærisveinum sínum og sagði „Takið þetta brauð, það er líkami minn“. <sup>23</sup> Síðan tók Jesú bikar og eftir að hafa þakkað Guði, rétti hann lærisveinunum. Og þeir drukku allir af honum og Jesú sagði <sup>24</sup> „Þetta er blóð mitt, blóð sáttmálans, sem er úthellt til að bjarga fjölda fólks. <sup>25</sup> Ég segi ykkur satt, ég mun ekki drekka af ávexti vínviðarins fyrr en sá dagur rennur upp að ég drekki hann nýjan í konungsríki Guðs.“

<sup>26</sup> Eftir að hafa sungið sálm fóru þeir á Ólívufjall <sup>27</sup> þar sem Jesú sagði „Þið munuð yfirgefa mig, því það er ritað „Ég mun slá hirðinn og sauðirnir munu tvístrast“. <sup>28</sup> En þegar ég verð upprisinn fer ég á undan ykkur til Galíleu.“ <sup>29</sup> Pétur lýsti þá yfir „Þó allir yfirgefi þig, mun ég aldrei gera það“. <sup>30</sup> Jesú svaraði honum „Ég segi þér satt, í dag, áður en hani galar tvisvar muntu afneita mér þrisvar“. <sup>31</sup> En Pétur tók enn fastar að orði „Jafnvel þótt ég þurfi að deyja með þér, mun ég aldrei afneita þér!“ Og þeir töluðu allir á sama hátt.

<sup>32</sup> Þeir fóru þá á stað sem kallast Getsemane og Jesú sagði við lærisveinana „Sitjið hér meðan ég bið“. <sup>33</sup> Hann tók Pétur, Jakob og Jóhannes með sér og fór að verða mjög órólegur og fullur af angist. <sup>34</sup> Jesú sagði við þá „Sál mín er full af svo yfirþyrmandi sorg að ég ræð varla við það. Verið eftir hér og verið á verði.“ <sup>35</sup> Jesú gekk aðeins frá og féll til jarðar og bað að ef það væri mögulegt, hvort það væri hægt að leysa hann undan því sem beið hans <sup>36</sup> „Abba, Faðir! Þú getur allt, taktu þennan bikar frá mér. Þó ekki það sem ég vil, heldur það sem þú vilt.“ <sup>37</sup> Síðan snéri Jesú aftur til lærisveinanna og kom að þeim sofandi og spurði Pétur „Símon, gastu ekki vakað í eina klukkustund? <sup>38</sup> Vakið og biðjið að þið fallið ekki í freistni. Andinn er tilbúinn en holdið er veikt.“ Jesú fór aftur í burtu og bað sömu bæn.

<sup>40</sup> Þegar hann kom tilbaka voru þeir sofnaðir aftur því þeir gátu ekki haldið augunum opnum, enda vissu þeir ekki hvað þeir gátu sagt við hann. <sup>41</sup> Þegar Jesú kom tilbaka í þriðja skiptið spurði hann þá „Eruð þið ennþá sofandi? Nú er nóg komið. Stundin er runnin upp. Sjáið, Mannssonurinn er svikinn í hendur syndara. <sup>42</sup> Farið á fætur, hér kemur svikarinn!“

<sup>43</sup> Á meðan Jesú var að tala kom Júda Ískaríot, einn hinna tólf. Með honum var hópur, vopnaður sverðum og kylfum, sem var sendur af æðstu prestunum, lögmálskennurunum og öldungunum. <sup>44</sup> Svikarinn hafði undirbúið merki til að gefa þeim með því að segja „Sá sem ég kyssi er maðurinn sem þið leitið að. Handtakið hann og leiðið í burtu, bundinn“. <sup>45</sup> Júda Ískaríot gekk upp að Jesú og sagði „Rabbí“ og kyssti hann. <sup>46</sup> Hópurinn greip Jesú og handtók hann. <sup>47</sup> Þá tók einn af þeim sem stóðu þar hjá, upp sverð og skar eyrað af einum þjóni æðsta prestsins. <sup>48</sup> Jesú spurði „Er ég glæpamaður? Eða af hverju komið þið að handtaka mig vopnaðir kylfum og sverðum? <sup>49</sup> Ég sat með ykkur og kenndi í musterisgarðinum og þið handtókuð mig ekki. En Ritninginn verður að rætast.“ <sup>50</sup> Þá yfirgáfu allir Jesú og flúðu. <sup>51</sup> Ungur maður sem var bara í línkyrtli fylgdi Jesú og hópurinn reyndi að handtaka hann <sup>52</sup> en ungi maðurinn komst undan með því að afklæðast kyrtlinum og flýja nakinn í burtu.

<sup>52</sup> Þeir fóru með Jesú heim til æðsta prestsins, þar sem allir æðstu prestarnir, öldungarnir og lögmálskennararnir voru saman komnir. <sup>54</sup> Pétur fylgdi í humátt á eftir, alveg inn í garðinn hjá æðsta prestinum. Þar sat hann með vörðunum og yljaði sér við eld. <sup>55</sup> Inni sátu æðstu prestarnir og allt öldungaráðið og leituðu að sönnunargögnum gegn Jesú svo þeir gætu látið drepa hann, en þeir fundu ekkert. <sup>56</sup> Margir báru ljúgvitni gegn honum en framburði þeirra bar ekki saman. <sup>57</sup> Þá stóð maður nokkur upp og bar þetta ljúgvitni gegn Jesú <sup>58</sup> „Við heyrðum hann segja „Ég mun leggja þetta musteri í rúst sem er byggt með mannahöndum, og endurbyggja það á þremur dögum, án mannahanda““. <sup>59</sup> En vitnisburði þeirra bar ekki enn saman. <sup>60</sup> Þá stóð æðsti presturinn upp og spurði Jesú „Ætlar þú ekki að svara fyrir þig? Hvað vörn hefurðu gegn þessum sökum sem þú ert borinn?“ <sup>61</sup> En Jesú sagði ekkert og svaraði engu. Æðsti presturinn spurði hann þá „Ert þú Messías, sonur hins blessaða?“ <sup>62</sup> Jesú svaraði „Ég er hann og þið munuð sjá Mannssoninn sitja við hægri hönd hins almáttuga, og koma á skýjum himinsins“. <sup>63</sup> Æðsti presturinn reif fötin sín til að sýna hneykslun sína og spurði „Þurfum við fleiri vitni? <sup>64</sup> Þið hafið heyrt

guðlastið! Hvað haldið þið?“ Þeir svöruðu „Hann er sekur! Hann á skilið að deyja!“<sup>65</sup> Þá hræktu þeir á Jesú, bundu fyrir augu hans og börðu hann með hnefum og sögðu „Spáðu nú fyrir okkur!“ Og verðirnir börðu Jesú og tóku hann í burtu.<sup>66</sup> Á meðan þessu stóð var Pétur út í garðinum og ein þjónustustúlkan gekk framhjá<sup>67</sup> og þegar hún sá Pétur ylja sér, virti hún hann fyrir sér og sagði „Þú varst líka með þessum frá Nasaret, þessum Jesú“. <sup>68</sup> En hann neitaði því og sagði „Ég veit ekki hvað þú ert að tala um“. Og Pétur fór að innganginum.<sup>69</sup> Þegar þjónustustúlkan sá hann þar sagði hún aftur við þá sem stóðu þar „Þessi náungi er einn af þeim“. <sup>70</sup> Aftur neitaði Pétur. Eftir smástund sögðu þeir sem stóðu hjá „Þú hlýtur að vera einn af þeim, því þú ert frá Galíleu“. <sup>71</sup> Pétur sór þá eið „Megi ég vera bölvaður ef ég er að ljúga. Ég þekki ekki þennan mann sem þið eruð að tala um!“ <sup>72</sup> Þá galaði hani í annað skipti og Pétur mundi það sem Jesú sagði „Áður en hani galar tvisvar, muntu afneita mér þrisvar“ og Pétur brotnaði saman og grét.

## Fimmtánda kafli

<sup>1</sup> Snemma morguns lögðu á ráðin, æðsti presturinn, öldungarnir, lögmálskennararnir og allt öldungaráðið. Þeir bundu Jesú, leiddu hann í burtu og færðu Pílatusi. <sup>2</sup> Pílatus spurði „Ert þú gyðingakóngurinn?“ Jesú svaraði „Þú segir það“. <sup>3</sup> Æðstu prestarnir sökuðu Jesú um margt <sup>4</sup> þannig Pílatus spurði Jesú aftur „Ætlarðu ekki að svara? Hvað með allt þetta sem þeir saka þig um?“ <sup>5</sup> En Jesú svaraði enn engu og Pílatus undraðist það.

<sup>6</sup> Það var hefð á þessum tíma að á páskahátíðinni fékk fólk að velja einn fanga til að láta lausan. <sup>7</sup> Barabbas var maður sem var fangelsaður ásamt uppreisnarmönnum sem höfðu drepið mann í uppreisninni. <sup>8</sup> Fólkið bað Pílatus um að leysa einn fanga úr haldi eins og venja var. <sup>9</sup> Pílatus spurði „Viljið þið að ég leysi úr haldi gyðingakónginn?“ <sup>10</sup> En Pílatus vissi að ástæða þess að Jesú hafði verið framseldur til hans, var öfund prestastéttarinnar.

<sup>11</sup> Þá fóru prestarnir að æsa upp mannfjöldann til að heimta að fá Barabbas lausan.

<sup>12</sup> Pílatus spurði þá „Hvað á ég þá að gera við þann sem er kallaður gyðingakóngurinn?“ <sup>13</sup> „Krossfestu hann!“ öskraði hópurinn tilbaka. <sup>14</sup> Pílatus spurði þá „Af hverju? Hvaða glæp hefur þessi maður framið?“ En fólkið öskraði þá enn hærra „Krossfestu hann!“ <sup>15</sup> Pílatus vildi sefa mannfjöldann og leysti Barabbas úr haldi. Hann lét hída Jesú og framseldi hann til krossfestingar.

<sup>16</sup> Hermennirnir leiddu Jesú inn í hallargarð ríkisstjórans og kölluðu heila herdeild saman. <sup>17</sup> Þeir settu hann í fjólubláa yfirhöfn og snéru saman þyrna til að gera kórónu og settu á höfuð hans. <sup>18</sup> Þeir öskruðu á hann „Heill sé gyðingakóngnum!“

<sup>19</sup> Þeir börðu hann aftur og aftur í höfuðið og hræktu á hann. Þeir féllu á hnéin fyrir framan hann og hylltu hann í háði. <sup>20</sup> Eftir að hafa hæðst að honum tóku þeir hann úr fjólubláu yfirhöfninni og settu hann aftur í sín eigin föt og leiddu hann til krossfestingar.

<sup>21</sup> Maður frá Sírene, sem hét Símon, faðir Alexanders og Rúfusar, átti leið þar hjá úr sveitinni og hermennirnir neyddu hann til að bera krossinn. <sup>22</sup> Þeir fóru með Jesú á

staðinn sem heitir Golgata, sem þýðir Hauskúpustaður.

<sup>23</sup> Þeir buðu Jesú vín blandað myrru, en hann þáði það ekki. <sup>24</sup> Og þeir negldu hann á krossinn. Þeir köstuðu upp á hver fengi að eiga fötin hans. <sup>25</sup> Þeir krossfestu Jesú um klukkan níu um morguninn.

<sup>26</sup> Á ákæruskjalinu stóð skrifað „Þetta er gyðingakóngurinn“. <sup>27</sup> Tveir þjófar voru krossfestir sitthvoru megin við Jesú. <sup>28</sup> <sup>29</sup> Fólkið sem átti leið hjá hrópaði ókvæðisorð að Jesú, þau hristu hausinn og sögðu „Ert þú maðurinn sem ætlaði að gera musterið að rústum og endurbyggja það svo á þremur dögum? <sup>30</sup> Komdu þá niður af krossinum og bjargaðu sjálfum þér!“

<sup>31</sup> Æðstu prestarnir og lögmálskennararnir töluðu á sama hátt og sögðu sín á milli „Hann bjargaði öðrum, en hann getur ekki bjargað sjálfum sér. <sup>32</sup> Ef þessi Messías, konungur í Ísrael, kemur núna niður af krossinum þá munum við trúna honum.“ Þeir sem voru krossfestir með honum töluðu eins.

<sup>33</sup> Á hádegi skall á myrkur í öllu landinu, þartil um þrjú í eftirmiðdaginn. <sup>34</sup> Og um þrjúleytið hrópaði Jesú með hárrri röddu „Elí, Elí, lema sabaktaní?“ sem þýðir „Guð minn, Guð minn, af hverju hefurðu yfirgefið mig?“ <sup>35</sup> Þegar fólkið sem stóð þar hjá heyrði þetta sögðu þau „Heyrið þið þetta? Hann er að kalla á Elía.“ <sup>36</sup> Einhver hljóp til, fyllti svamp með vínediki, setti það á stöng og bauð Jesú að drekka og sagði svo „Bíðið nú við! Sjáum hvort Elía komi og bjargi honum.“

<sup>37</sup> Jesú hrópaði með síðasta andardrætti sínum. <sup>38</sup> Tjaldið í musterinu rifnaði í tvennt frá toppi og niður. <sup>39</sup> Þegar herdeildarforinginn sem stóð hjá Jesú sá hvernig hann dó sagði hann „Þetta hlýtur að hafa verið sonur Guðs“.

<sup>40</sup> Nokkrar konur stóðu hjá og horfðu á úr fjarlægð. Meðal þeirra var María Magdalena, María móðir Jakobs yngri og Jósefs, og Salóme. <sup>41</sup> Þegar þau voru í Galíleu höfðu þessar konur fylgt Jesú og hjálpað honum. Margar konur sem höfðu komið með Jesú til Jerúsalem voru líka staddar þarna. <sup>42</sup> Þetta gerðist allt á föstudegi sem er aðfangadagur hvíldardagsins. <sup>43</sup> Jósef frá Arímaþeu var mikilsvirtur meðlimur öldungaráðsins og beið sjálfur konungsríkis Guðs. Þegar kvöldi tók herti hann upp hugann og fór til Pílatusar og bað um að fá lík Jesú afhent. <sup>44</sup> Pílatus varð hissa að fréttu að Jesú væri þá þegar dáinn. Hann kallaði á herdeildarforingjann og spurði hvort Jesú væri dáinn. <sup>45</sup> Þegar herforinginn staðfesti það, leyfði Pílatus Jósef að fá lík Jesú. <sup>46</sup> Jósef fór og keypti línúkk, tók niður líkið og vafði því í dúkinn og lagði Jesú í gróf sem var skorinn í stein. Síðan velti hann grjóti fyrir gröfina.

<sup>47</sup> María Magdalena og María móðir Jósefs, sáu hvar Jesú var grafinn.

## Sextándi kafli

<sup>1</sup> Þegar hvíldardeginum var lokið fóru María Magdalena og María móðir Jakobs, og Salóme til grafarinnar svo þær gætu smurt lík Jesú. <sup>2</sup> Snemma morguns, fyrsta dag



vikunnar voru þær á leiðinni til grafarinnar. <sup>3</sup> Þær spurðu hver aðra „Hver ætli geti velt steininum frá gröfinni fyrir okkur?“ <sup>4</sup> En þegar þær litu upp sáu þær að steininum, sem var mjög stór, hafði þá þegar verið velt frá gröfinni. <sup>5</sup> Þegar þær fóru inn í grafarhellinn sáu þær ungan mann, klæddan í hvítan kyrtill, sitjandi hægra megin og þær urðu hræddar. <sup>6</sup> Hann sagði „Ekki vera hræddar, þið leitið að Jesú frá Nasaret, sá sem var krossfestur. Hann er risinn upp frá dauðum. Hann er ekki hér. Hér sjáið þið staðinn þar sem lík hans var lagt. <sup>7</sup> En farið þið og segið Pétri og lærisveinunum „Jesú fer á undan ykkur til Galíleu. Þar munuð þið sjá hann, alveg eins og hann spáði fyrir um.““ <sup>8</sup> Konurnar flúðu frá gröfinni, skjálfandi á beinunum, og sögðu ekkert, því þær voru svo hræddar.

<sup>9</sup> Eftir að Jesú hafði risið upp frá dauðum birtist hann fyrst Maríu Magdalenu, sem hann hafði rekið út af, sjö illa anda.

<sup>10</sup> Hún fór og sagði þeim frá sem höfðu verið með Jesú og voru syrgjandi og grátandi. <sup>11</sup> Þegar þau heyrðu að Jesú væri lifandi og að María Magdalena hafði séð hann, trúðu þau henni ekki.

<sup>12</sup> Eftir þetta birtist Jesú umbreyttur, tveimur fylgismönnum sínum meðan þeir gengu í sveitinni. <sup>13</sup> Þeir snéru tilbaka og sögðu frá því sem þeir höfðu séð, en þeim var ekki trúað heldur. <sup>14</sup> Seinna birtist Jesú hinum ellefu þegar þeir voru að borða. Hann skammaði þá fyrir skort á trú og hversu þrjóskir þeir hefðu verið að trúa ekki þeim sem höfðu séð hann eftir að hann reis upp frá dauðum.

<sup>15</sup> Jesú sagði við þá „Farið út í heiminn og flytjið öllu fólki gleðifréttirnar. <sup>16</sup> Öllum þeim sem trúa og eru skírð mun verða bjargað. En þau sem trúa ekki verða dæmd. <sup>17</sup> Þetta verður tákn þeirra sem trúa mér: Þau munu reka út illa anda í mínu nafni og þau munu tala ný tungumál, <sup>18</sup> þau munu geta tekið upp snáka með berum höndum og drukkið lífshættulegt eitur og það mun ekki hafa nein áhrif. Þau munu leggja hendur sínar á veikt fólk sem mun lækna.“ <sup>19</sup> Eftir að herrann Jesú, hafði talað við þá, var hann hrifinn upp til himna og settist við hægri hönd Guðs.

<sup>20</sup> Lærisveinarnir fóru og fluttu boðskapinn allstaðar sem þeir komu og herrann vann með þeim og staðfesti orð sitt með þeim táknum sem þeim fylgja.